T.R.P. MAGNI

ODGOVOR

NA PORUKU FATIMSKE GOSPE

ZAGREB 1962

Naslov originala:

T.R.P.A. Magni
J. Castelbranco:

Notre réponse au Message de Fatima.

Editions "Villa Notre-Dame"
Montana (Valais) 1943.

Preveo: Msgr.Nikola Borić.

Nadbiskupski duhovni stol
ZAGREB

Broj: 3060/61.

17. XI. 1961.

IMPRIMATUR

Generalni vikar:
Dr. Josip Lach,v.r.

Izdao: Nadbiskupski duhovni stol
Zagreb, Kaptol 31.
Umnoženo vlastitim ciklostilom.
Odgovara: Msgr.Nikola Borić, kanonik,
Zagreb, Kaptol 3.

ZAGREB 1962.

P r e d g o v o r

U prvoj knjižici - Le prodige inoui de Fatima[1] - detaljno smo sa historijskog gledišta opisali nedavna ukazanja i jedinstvena čuda, koja su se zbila u Fatimi. Ovdje se nećemo ponovo vraćati na te činjenice, koje su sada svima poznate i koje svaki kršćanin mora poznavati.

U toku svojih različitih ukazanja Majka Božja Fatimska donijela je na zemlju trostruku poruku, koja, kao već i ona iz Lurda, pa čak s još više razloga, krije za nas usred naših nesreća vrlo utješnu nadu: "Gloriosa coeli Regina in terris apparuit; populo suo verba salutis et pignora pacis attulit!" ("Slavna Kraljica neba pojavila se na zemlji; donijela je svome narodu riječi spasenja i zalog mira"). --- (Antifona službe Božje na blagdan Majke Božje Lurdske.)

Naša prva knjižica prikazala je tri točke ove poruke Majke Božje Fatimske. To su, kako znademo: 1.prestati sa grijesima i činiti pokoru; 2.svakodnevno moljenje krunice; 3.pobožnost prema Bezgrešnom Srcu Marijinu sa svojim različitim vršenjima prve subote u mjesecu.

Ova knjižica, koju vam sada predstavljamo: NAŠ ODGOVOR NA FATIMSKU PORUKU od T.R.P. Magnija, koju smo brižljivo preveli i malo prilagodili, prije

svega je, kako joj i samo ime kaže, praktičan rad, čiji je cilj, da olakša vjernicima vezu sa porukom neba.

Da bi pojednostavio svoje izlaganje i izbjegao ponavljanje, T.R.P.Magni je skupio sve tri točke fatimske poruke na jednu jedinu: onu o Bezgrešnom Srcu Marijinu. On međutim zaboravlja ni pokore ni moljenja krunice; no radije ih je priključio naknadi prvih subota u mjesecu i razmatranju misterija ružarija, što je tražilo Srce Marijino.

Zaista je Fatima u pravom smislu riječi novo i veličanstveno otkriće Bezgrešnog Srca Marijina. Ovo glavno pitanje, koje je isprva ostalo malo u sjeni, potpuno je osvjetljeno posljednjim Lucijinim spisima.

U pripremnim ukazanjima 1916 "Anđeo mira" sjedinjavao je već Presveto Srce Isusovo i Marijino i govorio o planovima milosti, koji će se uskoro ostvariti na troje malih vidjelaca.

Majka Božja Fatimska još od prvog svog ukazanja 1917. tražila je zadovoljštinu za sve psovke i uvrede Bezgrešnog Srca Marijina.

U drugom ukazanju 13.lipnja ponovo je rekla Luciji: "Što se tebe tiče, treba da ostaneš mnogo dulje na zemlji. Isus se želi tobom poslužiti, da bi me drugi upoznali i voljeli. On želi u svijetu proširiti pobožnost prema mome

mome Bezgrješnom Srcu. Obećajem spas svima onima, koji će prigrliti ovu pobožnost. Sam Bog ljubit će njihove duše osobitom ljubavlju kao cvjetove, koje bih ja postavila pred njegovo prijestolje." Kada se Lucija ražalostila pri pomisli, da će poslije smrti svojih malih drugova ostati sama na zemlji, Majka Božja Fatimska joj je rekla: "Ne moje dijete, ja te nikada neću ostaviti. Moje Bezgrješno Srce bit će tvoje utočište i put, koji će te odvesti k Bogu."

No naročito u Fatimskoj Tajni u trećem ukazanju, pobožnost prema Bezgrešnom Srcu Marijinu izričito je prikazana kao providencijalni lijek za savremena zla, koja ispunjaju svijet.

Poslije onog užasnog viđenja propasti duša Majka Božja Fatimska govori mališanima: "Upravo ste vidjeli pakao, gdje svršavaju duše grješnika. Da bi ih spasio, želi Gospodin u svijetu ustanoviti pobožnost mome Bezgrješnom Srcu. Ako budu činili ono što ću vam reći, mnoge će od duša biti spašene i bit će mir. Rat (od 1914) će ubrzo svršiti. Ali ako ne prestanu vrijeđati Gospodina, neće proći mnogo vremena i već će započeti jedan drugi, gori rat. To će biti za vrijeme idućeg Pontifikata."

"Kada budete vidjeli noć osvjetljenu nepoznatom svjetlošću, znajte, da je to veliki znak, koji vam daje Bog označujući, da će svijet zbog svojih mnogo-

brojnih zločina biti uskoro kažnjem ratom, glađu i progonima protiv Crkve i protiv Svetog Oca...

"Da bi to spriječila, doći ću tražiti Posvećenje mome Bezgrješnom Srcu kao i naknadnu sv.pričest prvih subota u mjesecu. Ako poslušaju moje molbe, Rusija će se obratiti i bit će mir. Ako ne, bezbožna propaganda u svijetu raširiti će svoje zablude, potičući ratove i progone protiv Crkve. Mnogi će dobri biti mučeni, Sveti Otac morat će mnogo trpjeti, mnoge će nacije biti uništene..." I ovdje je horizont postao sve više i više sumoran: ali evo jedne zrake svijetla: "Moje će Bezgrešno Srce na kraju pobijediti."

Kada i kako će se dogoditi ta pobjeda? "To se vjerojatno odnosi, kaže P.Foncesa, na onaj dio "Tajne", koji će se objaviti kasnije. Zasada nam je samo ostavljeno da čekamo, da posvećenje Bezgrješnom Srcu Marijinu, koje je Bogorodica tražila, bude napokon obavljeno, da se poslije tog posvećenja Rusija obrati na katolicizam i da "neko izvjesno vrijeme mira" bude dano svijetu; da će Portugal imati sreću, da sačuva dar vjere i t.d."

Poslije 1917. nova ukazanja, posve intimna, dopunila su ranija otkrića i točno odredila naročito praktičan način, kako da se dade zadovoljština i obavi posvećenje Bezgrješnom Srcu Marijinu.

Dosta će biti, da se ovdje spomene, da se 10.prosinca 1925. Bogorodica ponovo ukazala Luciji, koja je jedina od malih vidjelaca iz Fatime preživjela. Ona joj je pokazala Svoje Srce okruženo trnjem i rekla: "Pogledaj, kćeri, moje Srce okruženo trnjem, kojim ga probadaju nezahvalni ljudi u svakom času svojim psovkama i nezahvalnostima. Barem se ti trudi, da me utješiš i javi s moje strane, da obećajem, da ću pomoći u času smrti sa milostima, koje su potrebne za spasenje, svima onima, koji će se svake prve subote kroz pet mjeseci uzastopce ispovijediti, primiti sv.pričest, moliti krunicu i koji će biti sa mnom kroz četvrt sata, razmatrajući Misterije Ružarija s namjerom da mi dadu zadovoljštinu."

Lucija iznosi, da je 13.lipnja 1917. Majka Božja Fatimska držala u svojoj desnoj ruci jedno srce okruženo trnjem, koje ga je probadalo sa svih strana. Djeca su shvatila, da je to bilo Bezgrešno Srce Marijino, izmučeno svim grijesima svijeta, koje je tražilo zadovoljštinu.

Prije nego je otišla u bolnicu, 1919. Jacinta je rekla Luciji: "Uskoro ću otići na nebo. Ti ćeš još ostati ovdje dolje, da radiš, da ljudi upoznaju, kako Gospodin želi u svijetu proširiti pobožnost Bezgrešnom Srcu Marijinu. Podsjeti cijeli svijet da:

"Upravo preko Bezgrješnog Srca Marijina želi nam dobri Bog dati svoje milosti."

"Treba ih i tražiti od Bezgrješnog Srca".

"Presveto Srce Isusovo želi, da Bezgrješno Srce Marijino bude štovano zajedno sa Njegovim."

"Upravo preko Bezgrješnog Srca Marijina treba tražiti mir, jer ga je baš Njoj Bog povjerio."

"O ja tako ljubim Bezgrješno Srce Marijino! To je Srce naše drage nebeske Majke!"

"Ah, kad bih mogla staviti u sva srca ovu vatru, koju osjećam u sebi i koja mi pomaže da toliko ljubim Presveto Srce Isusovo i Marijino!"

Uostalom, najbolji komentar pobožnosti Bezgrješnom Srcu Marijinu je onaj, koji su nam ova djeca ostavila u divnom primjeru svoga vlastitoga života.[3] Poslije otkrića u Fatimi, oni su zaista bili pravi uzori pobožnosti i pokore Bezgrješnom Srcu Marijinu. Žarko su ljubili ovo Bezgrješno Srce, neprestano su ga zazivali, govorili su o njemu sa zanosom i žrtvovali su svu svoju dušu, da umnože žrtve u želji da utješe i dadu naknadu za sve psovke i uvrede, koje ga muče.

Propovijedajući u Fatimi 13.marta

1942. na svečanostima dvadeset i pete godišnjice ukazanja Nj.Em.Kardinal Cerejeira, Patrijarh Lisabona podsjetio je, da je Papa Pio XII. bio u Rimu posvećen za biskupa istoga dana i sata, kada se Naša Gospa od Ružarija prikazala u Fatimi 13. svibnja 1917. "donoseći svijetu poruku, koje se važnost ne može mjeriti." Taj događaj, nastavlja kardinal, otvara svijetle horizonte nadanja u krvavoj magli sadašnjosti. Sa dovoljno razloga možemo se nadati, da uz pomoć Bezgrješnog Srca one, koju nazivamo Majkom milosrđa, Bog priprema velike stvari za svijet. Fatima još nije ni Portugalu ni svijetu predala svu svoju tajnu, ali nije pretjerano reći, da je ono, što je već otkrila Portugalu, znak i dokaz onoga, što sprema svijetu."

Ovaj istaknuti prelat pišući predgovor trećem izdanju Jacintina života (listopada 1942.) završio ga je ovim riječima: Vjerujemo, da fatimska ukazanja otvaraju novu eru Bezgrješnog Srca Srca Marijina. Ono,što se dogodilo u Portugalu, zaista je čudo... To je tek predznak onoga, što Bezgrješno Srce Marijino pripravlja za svijet."

I tako dakle, već od svog prvog ukazanja, zatim u velikoj tajni od 13. lipnja 1917. i kasnije još u raznim ukazanjima, Majka Božja Fatimska došla je da ponudi modernom svijetu jedno posebno providencijalno sredstvo, da osi-

gura spas velikog broja duša i da sačuva ili vrati mir na zemlju. To se sredstvo sastoji u:

1. Pobožnosti njezinom Bezgrešnom Srcu.
2. Posvećenju tom istom Srcu.
3. Naknada prvih subota.

Na ovo trostruko traženje Bezgrešnog Srca Marijina moramo odgovoriti svom svojom dušom, i ova je knjižica napisana s namjerom, da nam upravo tu pomogne.

O, kad bi Presveta Djevica učinila, da ovaj cilj bude postignut i da se uz pomoć točnog i velikodušnog vršenja ovih milosrdnih traženja njezinog Bezgrešnog Srca spasimo od zala, koja već vise nad našim glavama i postignemo za sebe, za naše obitelji, za našu domovinu milost posebne zaštite Boga i njegove Majke.

J. Castelbranco.

1/ Le prodige inoui de Fatima. - Nečuveno čudo Fatime od J.Castelbranca.

2/ 31.X.1942. Papa je službeno objavio to posvećenje. Na nama je, da sada tome dodamo prirodnu dopunu svojeg vlastitog posvećenja.

3/ Pročitajte život malih vidjelaca iz Fatime od Kan.Barthas: "Il etait trois petits enfants" (Bilo je troje male djece)i na njemačkom: Die Kinder von Fatima.

P R V I D I O

NAŠ ODGOVOR NA FATIMSKU PORUKU

GLAVA I.

ŽELIMO RASPLAMSATI U SEBI I OKO SEBE POBOŽNOST BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU

Pobožnost Bezgrešnom Srcu Marijinu, koja je u Fatimi dobila tako velika obećanja, već je stara u Crkvi. Nalazimo joj tragove već u XII.stoljeću. U XVII. stoljeću sv.Ivan Eudes, apostol i teolog, pjesnik ove pobožnosti, napisao je jednu knjigu pod naslovom: "Le coeur admirable de la tres sainte Mere de Dieu". ("Divno Srce Majke Božje") i utemeljio je kongregaciju Isusa i Marije, koja je trebala širiti neprestano i živo štovanje Srca Marijina.

To stoljeće bilo je svjedok velikih ukazanja Presvetog Srca Isusova sv. Margareti Alacoque. Ta ukazanja su pomogla, da se među vjernicima proširi štovanje i Srca Marijina. I zaista, najrevniji prijatelji Presvetog Srca postali su također apostoli pobožnosti Srca Marijina.

U XVIII.stoljeu vidimo veliki procvat redovničkih instituta, koji su posvećeni Bezgrešnom Srcu Marijinu:prvi je onaj Kćeri Presvetog Srca Marijina, koji je za vrijeme velike Revolucije utemeljio Božji sluga P.Picot de Cloviere S.J.; zatim kongregacija Presvetog Srca Isusova i Marijina nazvana Picpus, koju je utemeljio P.Condrin; kongregacija Misionara Presvetog Srca Isusova i Marijina, pa Misionara Sinova Bezgrešnog Srca Marijina, koje je utemeljio blaženi Claret, zatim Bezgrešnog Srca Marijina (Missionnaires de Scheut), kongregacija Misionara Presvetog Srca Isusova i Marijina (Mallorca) i napokon vrlo brojne ženske redovničke kongregacije: Služavke, Kćeri, Male Radnice, Male sestre, Pokornice i t.d. Bezgrešnog Srca Marijina ili Presvetog Srca Isusova i Marijina.

U XIX. stoljeću dvije providencijalne činjenice dale su novi impuls ovoj pobožnosti.

1. 1830.god. ukazanje čudesne Medalje blaženoj Catherine Laboure. Ta Medalja imala je pod Marijinim monogramom Srce Isusovo okruženo trnjem i Marijino Srce probodeno mačem.

2. 1836.god. stvaranje arhikonfrerije (nadbratovštine) Bezgrešnog Srca Marijina, koje je osnovano u crkvi Naše Gospe od Pobjede u Parizu. Opat Desgenettes čuo je u dva navrata tajanstveni

glas, kako mu kaže: "Posveti svoju crkvu i svoju župu presvetom i Bezgrešnom Srcu Marijinu; to je bio odgovor na tjeskobnu molitvu, koju je upravljao prema nebu za obraćenje svojih 18.000 župljana. Malo zatim Sveta Kongregacija Obreda odobrila je misu oficij i svetkovinu u čast Prečistom Srcu Marijinu, a da to ipak nije propisala cijeloj Crkvi.

Posve prirodno nam se nameće jedno pitanje: zašto Bog želi, da se u sadašnjem času ova stara pobožnost još više raširi i upozna?

Luciji je Marija pokazala svoje Srce kao Utočište i Put, koji vodi k Bogu. A kad je trojici pastira pokazala pakao, rekla im je: "Upravo ste vidjeli pakao, gdje svršavaju duše jadnih grešnika. Da bi ih spasio, želi Gospodin u svijetu ustanoviti pobožnost prema mome Bezgrešnom Srcu". Kad je Jacinta umirala, preporučila je Luciji, da sve pouči, da Bog šalje svoje milosti preko Bezgrešnog Srca Marijina.

Odatle je jasno, da je u Božjim planovima Marijino Srce, baš u naše dane, pouzdano Utočište u vrijeme kušnje, siguran i lagan Put, kojim se dolazi Bogu, poslije Isusa izvor svih potrebnih milosti i spas grešnika.

Srce Naše Majke! Zar nije dakle, srce jedne majke uvijek spremno da utješi svoju djecu, koja trpe? Nije li ono go-

tovo uvijek uzor, koji im pokazuje put do dužnosti? Nije li to srce izvor žrtava, ne ide li ono do heroizma, da bi ih nahranilo i podiglo, da bi ih branilo i njegovalo? Nije li ono posljednja pomoć rasipnog sina, koji je uvijek siguran, da će u srcu svoje majke naći riječ, koja oprašta i koja ponovo diže. Kakvo li je tek Srce One, koja je Majka u pravom smislu riječi.

U istom času, kada kušnja postaje strašno tragična, Bog nam otkriva Marijino Srce: puno uzvišene nebeske mudrosti, izgrađeno u školi trpljenja, nadahnuto istinskom majčinskom ljubavlju, Marijino Srce razumije naše boli i donosi nam potrebnu pomoć. Presveta Djevica nije bez razloga nazvana "Utjeha žalosnih". Danas su mnogi od neukih, ravnodušnih, površnih i zabludjelih kršćana zanemarili jedini put, koji vodi Bogu. Svojim primjerom Bezgrešno Srce Marijino pokazuje nam na posve jasan način pravi Put, a to je baš onaj iz Evanđelja: vjera u objavljenu Riječ, poslušnost volji Božjoj, djetinje predanje u Providnost u svim privatnim i javnim događajima, čistoća srca, poniznost, odricanje samoga sebe i naročito ljubav prema Bogu i bližnjemu.

Sada više nego ikada osjećamo potrebu da se obratimo Onoj, koja je Posrednica svih milosti. Bog želi, da se utječemo Marijinu Srcu upravo zato, što moderni svijet vjeruje, da može postići

na svim područjima posve prirodno savršenstvo vlastitim snagama ljudske volje, bez molitve i bez milosti.

Svjetski rat sa svojim strašnim posljedicama Božji je odgovor na zločine pojedinaca i naroda. Majka Božja navjestila je to u Fatimi. Svijet ga je mogao izbjeći, da se, vrativši se boljim mislima, posvetio Bezgrešnom Srcu Marijinu. Nije bilo ni kajanja ni posvećenja. Sada je spas obitelji, naroda i cijelog kršćanskog svijeta u Srcu Naše Majke. To Srce mora postati centar svih srdaca.

SREDSTVA, KOJIMA ĆEMO RASPLAMSATI OVU POBOŽNOST:

I. Sve više štovati Srce Marijino

Sveto Pismo prikazuje nam Ga, kako je probodeno mačem boli i posve uronjeno u razmatranje misterija Isusova života: "I mati je njegova čuvala sve događaje ove u srcu svome."

Sveci i teolozi potiču nas, da Ga štujemo: materijalni sadržaj toga štovanja je, kažu oni, pravo Srce Presvete Djevice, najčišće i najsavršenije, koje Bog poslije Isusova Srca najviše ljubi. Formalni sadržaj je Marijina ljubav prema Bogu i prema ljudima, ljubav, kojoj je srce izraziti simbol, gotovo kao neki živi spomenik.

Sam kršćanski svijet naglašava potrebu i uspješnost ove pobožnosti i neprestano se utječe Srcu Majke Božje, čije je posredovanje svemoćno; obraća se Srcu Majke svih ljudi, koje je za nas sama dobrota i milosrđe, Srcu One, koja je Posrednica svih milosti, sigurno utočište jadnih grešnika, Srcu Bezgrešne Djevice, koja je simbol same čistoće, Srcu Majke Boli, koja je savršeni primjer potpune poslušnosti volji Božjoj.

Naša sveta vjera nas to uči: Srce Marijino je objekt neizmjerne ljubavi Presv. Trojstva, tabernakul Svevišnjega, prečisti izvor Krvi Kristove, savršena slika Srca Isusova, Srce žene, koja je posebno izabrana između svih ostalih, Srce One, koja jedina može reći: "Jedinorođeni Sin Božji je moj Sin"; ogledalo Pravde, prijestolje Mudrosti, uzrok naše radosti, škrinja zavjetna, vrata nebeska. Kakvog li uzvišenog dostojanstva!

II. Nasljedovati vrline Srca Marijina

U svim životnim situacijama Ono nam se pokazuje kao uzor savršenosti:

Srce Djeteta, koje je predodređeno za božansko materinstvo, sama bjelina, sama nevinost, posvećena čista već od prvog časa "milosti puna".

Srce Djevice nad djevicama, prva,

koja se zavjetom vječne čistoće posvetila Bogu već od svoga djetinjstva, "početak djevičanstva".

Srce Djevojke, koja je puna velikog poštovanja, ljubavi i poslušnosti prema svojim roditeljima.

Srce Zaručnice, koja je vrlo mudra, kada bira mladića, svetog Josipa, "pravednika", koji je sama finoća i čednost, koji je prema njoj vrlo ljubezan.

Srce Supruge, koja je vjerna i revna, kada treba pomoći svome mužu u potpunom jedinstvu misli i duše.

Srce Radnice, koja i ne pomišlja, da se koristi svojim kraljevskim podrijetlom, nego se posve predaje svojoj skromnoj i teškoj dužnosti majke jedne siromašne obitelji.

Srce Kćeri Izraela, koja svoj narod ljubi svetim zanosom i o kome ona pjeva, da ima božanske povlastice: "Zauze se za Izraela, slugu svoga, sjećajući se milosrđa svoga." Ona je vrlo vjerna u vršenju vjerskih pravila, nacionalnih tradicija i vrlo revna kod molitava i svečanosti u Hramu.

Srce Kćeri Davidove, koja je bila plemenita u svojoj dobroti, puna pažnje prema svojim roditeljima, skromna u krugu svojih, s blagošću je podnosila sve pogreške bližnjih, izbjegavala je pohvale pripisujući Bogu slavu i čast: "Jer mi učini velike stvari onaj, koji je silan".

Srce Službenice Božje, čiji plemeniti Fiat odaje trajnu i herojsku poslušnost volji Božjoj.

Srce Djevičanske Majke, koja je sama nježnost, pažljivost i žrtva za Isusa, koga ona ljubi kao svoga Sina i koga obožava kao svoga Boga, trudeći se, da mu čas zapovijeda, čas da ga sluša: "Niste li znali, da meni treba biti u onome, što je Oca moga?"

Srce Udovice, koja sama u svojoj kućici vjerno čuva sjećanje na svog pokojnog muža.

Srce Tješiteljice, koja je vrlo pažljiva na tuđe potrebe, imajući uvijek na usnama riječ koja hrabri.

Srce Gospođe, koja je uzdržljiva, gotovo sakrivena u času, kada Isus u sjaju prolazi pozdravljen od svjetine, ali koja je uz njega u času tame i osamljenosti.

Srce Kraljice Mučenika, koja je probodena mačem boli, ona je divna u strpljivosti i snazi, majčinski oprašta svojim neprijateljima: "Stala plačuć tužna Mati, gledala je, kako pati Sin joj na križ uzdignut."

Srce Kraljice Svetaca, koja je puna milosti i poniznosti, neprestano povezana s Bogom u najuzvišenijoj kontemplaciji, i najčišćoj ljubavi i u vršenju najvećih vrlina.

Srce Kraljice Apostola, koja je puna revnosti za Božju slavu i za spas duša; ona je neprestano povezana s Isusovim Srcem u djelu Otkupljenja svojim božanskim materinstvom, svojom svakodnevnom žrtvom i svojom neprestanom molitvom za Crkvu.

Srce Kraljice od Pobjede, koja pobjeđuje sve zamke stare zmije, sve ljudske strasti, sve grijehe svijeta i sve neprijatelje Božje.

Srce Kraljice Mira, gdje vlada savršeni red, gdje su strasti bile potpuno podložne razumu, priroda volji, a razum i volja Bogu; Kraljica Mira, koja pomiruje grešnog čovjeka s Bogom, žrtve zablude s Crkvom, neprijatelje međusobno, narode s Kristom; Kraljica Mira, koja daje svijetu Kralja Mira, Isusa.

Srce Kraljice i Majke svih ljudi; ona je zdravlje bolesnih, utočište hrešnika, utjeha žalosnih, pomoćnica kršćana u ratu i u miru; za vrijeme života kao i u času smrti.

III. Svako jutro ponoviti prikazanje

toga dana Isusovu Presvetom Srcu preko Bezgrešnog Srca Marijina, prema formuli prvog stupnja Apostolstva Molitve.

IV. Utjecati se s pouzdanjem Bezgrešnom Srcu Marijinu u svim našim potrebama.

U misi, koju je sastavio Ivan Eudes u čast Srca Marijina i koju je odobrila Sveta Kongregacija Obreda 1861. nalazi se jedna lijepa molitva:

> Svemogući vječni Bože, koji si u Srcu Blažene Djevice Marije pripravio prebivalište Duhu Svetom, podaj nam molimo Te, da slaveći svetkovinu Njezinog prečistog Srca zavrijedimo po Tvom Srcu živjeti. Po Gospodinu našem Isusu Kristu, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vjeke vjekova. Amen.

Zatim usrdne molitve: "Slatko Srce Marijino, budi spasenje moje"; "Bezgrešno Srce Marijino, moli za nas."

V. Štovati sliku

Bezgrešnog Srca Marijina i nositi medaljicu Bezgrešnog Srca.

VI. Slaviti blagdan

Bezgrešnog Srca Marijina, koji je bio određen za prvu subotu poslije blagdana Presvetog Srca Isusova; taj je datum sa mnogo smisla izabrala Sveta Kongregacija Obreda, da nam pokaže, kako su te dvije pobožnosti nerazdvojive: isti ih duh pokreće, duh ljubavi, žrtve i otkupljenja. Uostalom Marijino Srce sasvim prirodno vodi k Srcu Njezina Sina.

Tako su se ta dva Srca zajedno prikazala svetoj Margareti - Mariji u ukazanjima u Parayu; tako ih je blažena Laboure promatrala sjedinjena na čudesnoj medalji; i fatimski Anđeo rekao je trojici pastirčića: "Molite Isusovo i Marijino Srce; oni slušaju vaš glas i vaše molbe: ponavljajte molitvu: "Presveto Trojstvo, po neizmjernim zaslugama Srca Isusova i Bezgrešnog Srca Marijina, molim za obraćenje jadnih grešnika."

VII. Pristupiti jednom od mnogobrojnih udruženja

i Arhikonfrerija, koje postoje u čast Srca Marijina. Najpoznatije su 1. ona, koja je osnovana u crkvi Naše Gospe od Pobjede u Parizu, za obraćenje grešnika; 2. ona u Fatimi; 3. ona Apostolstva Molitve; to je velika porodica, koja ujedinjuje gotovo 35 miliona pristaša, koji svakoga dana pažljivo štuju Presveto Srce Isusovo i Marijino.

GLAVA II

ŽELIMO SE POSVETITI BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU

Majka Božja Fatimska tražila je posvećenje cijelog svijeta njezinom Bezgrešnom Srcu. Ta ideja nije ni sasvim nova. Čim je Leon XIII. posvetio svijet Presvetom Srcu Isusovu 1899, Otac A. Descnamps S.J. počeo je u Tuluzi marijanski križarski rat s namjerom da pokrene posvećenje pojedinaca, obitelji, župa, biskupija, pa čak i cijelog čovječanstva Bezgrešnom Srcu Marijinu. Mnoge molbe, koje su potpisali milijuni vjernika, s istom tom željom, predane su Svetom Ocu. U srpnju 1914. prilikom euharistijskog kongresa u Lurdu, ponizno su molili Pia X. da posveti svijet Srcu Marijinu i to upravo u samom Djevičinu gradu preko papinskog Legata. Svetom Ocu se činilo, da je bolje ostaviti ovaj veliki čin za jednu posve marijansku svečanost.

No evo, u Fatimi Marija silazi s neba, da blagoslovi prvi korak svoje djece; ona sama dolazi da traži posvećenje svijeta njezinom Srcu. Na povratku obećaje, da ćemo dobiti od Boga neko vrijeme mira, obraćenje Rusije i pobjedu Crkve. Gospodin je našu sudbinu stavio u njezine ruke, ona nam jedina može pomoći."

U želji da odgovori na traženje Majke Božje Fatimske i da nas svojim primjerom pridobije, Sveti Otac Pio XII. potaknut božanskim nadahnućem, izvršio je 31. listopada 1942. službeno Posvećenje svijeta Bezgrešnom Srcu Marijinu, koje je zatim ponovio 8. prosinca u Vatikanskoj bazilici.

Svečano posvećenje cijele Crkve i cijelog svijeta, koje je izvršio Sveti Otac u ime svih nas, traži kao prirodnu dopunu posvećenje nas samih i svih naših interesa Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Zaista, posvećenje ove vrste nije ni neki redovnički zavjet, pa čak ni zakletva, to nije ni neki liturgijski obred, koji daje neko sveto pravo; međutim ono se ne mora ograničiti na neodređeno obećanje, da će se štovati Srce Marijino, niti na neku jednostavnu molitvu.

To posvećenje treba da bude potpuno predanje nas samih, jedno obećanje, da ćemo se truditi, da u nama zaista zavlada Bezgrešno Srce, da Ga nećemo više vrijeđati našim mislima, našim riječima i našim djelima i da ćemo urediti svoj život prema njegovim primjerima. Tada naš čin posvećenja neće biti samo eksplozija trenutnog oduševljenja, već će taj čin vršiti stalni utjecaj na naše vladanje i moći ćemo zaista reći: "Ja sasvim pripadam Mariji."

U tom cilju potrebno je, da se pobožno pripravimo na taj čin posvećenja i da ga, što bolje možemo, izvršimo prilikom neke svečanosti: tako će taj čin biti značajan u našem životu i bit će polazna točka većeg savršenstva i vatrenog marijanskog apostolata.

PLODOVI NAŠEG POSVEĆENJA bit će to obilniji, što ga češće budemo obnavljali. To će biti svaki puta gotovo novi čin ljubavi prema Mariji i moćno sredstvo, da se sjetimo obaveza prema našoj Presvetoj Majci, predajući se posve njezinom Bezgrešnom Srcu.

Pored individualnog posvećenja bit će sigurno vrlo korisno, po ugledu na ono, što je učinjeno u Portugalu i u drugim zemljama, da se provede posvećenje obitelji, župa i biskupija Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Pred tragičnim događajima sadašnjosti, sa okrutno neizvjesnom budućnošću, pitamo se tjeskobno: "Tko će nas dakle spasiti?" Zaista nas ne će spasiti ni vještina političara, ni elokvencija govornika, ni zlato bankara, pa čak ni mač vojnika; Bog nas jedini može spasiti, a On će nas spasiti, ako se utječemo Bezgrešnom Srcu Naše Majke. Nije li Marija otvoreno izjavila u Fatimi: "Ona nam jedina može pomoći" i zauzeti se za nas kod božanskog Milosrđa. Ona nam je čak dala svečani zalog mira govoreći: "Moje Bezgreš. Srce će na kraju pobijediti".

Na nama je sada, da surađujemo u pobjedi njezinog Bezgrešnog Srca, da svojom velikodušnošću odgovorimo na Poruku; uputimo joj sa neograničenim povjerenjem zaziv, koji se diže iz tisuća i tisuća grla u Cova da Iria: "Fatimska Djevice, na tebi je sada, da nam pomogneš; kaži samo jednu riječ svome božanskome Sinu i svijet će biti spašen".

.....

GLAVA III.

ŽELIMO DATI ZADOVOLJŠTINU ZA UVREDE, KOJE SU NANESENE BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU

Majka Božja Fatimska tražila je odlučno pokoru za grijehe, koji vrijeđaju Božje Veličanstvo, zadovoljenje za uvrede, koje se nanose Bezgrešnom Srcu Marijinu i molitvu za obraćenje grešnika.

Naknada, a naročito naknada Presvetom Srcu Marijinu, nije neka novost u Crkvi. Nju zahtijeva sama priroda u obitelji: kada jedno dijete vrijeđa majku, ostala se djeca trude, da nadoknade tu uvredu dvostrukom ljubavlju i nastoje izmijeniti krivca, da bi svoju majku što više utješili povratkom rasipnog sina. Isto tako, razum i vjera to propisuju svakoj iskrenoj kršćanskoj duši; povijest Crkve može nas podsjetiti na sve molitve, sve žrtve, koje su prikazali vjernici, a naročito Redovi, u naknadu za uvrede, koje se nanose Bogu i Presvetoj Djevici.

1912. Papa Pio X. potpisao je slijedeći dekret, "da bi potaknuo pobožnost vjernika prema blaženoj i Bezgrešnoj Majci Božjoj i da bi potaknuo

zadovoljenje i okajanje strašnih psovki protiv uzvišenog Imena i uzvišenog dostojanstva Blažene Djevice, Naš Sveti Otac Papa Pio X. izvolio je odobriti po svojoj vlastitoj želji potpuno oproštenje, koje se može primijeniti na mrtve, svima onima, koji će prve subote svakoga mjeseca obaviti u duhu naknade izvjesna posebna djela u čast Bezgrešne Djevice, koji će se ispovijediti, pričestiti i moliti na nakanu Sv.Oca Pape."[1]

Da, u Fatimi je Majka Božja opet podsjetila na traženje naknade, te sada nema sigurno nikoga, koji ne bi razumio razlog toga zahtjeva. Više nego jednom za vrijeme ukazanja u Saletteu i u Lourdesu Marija je govorila o brojnim grijesima, koji se čine u svijetu, o vrlo teškim i neprestanim prestupima Božjih icrkvenih zakona. Tko će se dakle usuditi tvrditi, da se nalazimo pred nekom duhovnom i moralnom obnovom? Čak površno poznavanje suvremenog društva sasvim je dovoljno, da razumijemo hitnu potrebu da se prikažu Bogu i Marijinu Srcu molitve i žrtve kao naknada i zadovoljština za sve tajno i javno po-

---

1. To potpuno oproštenje može se promijeniti na vježbe prvih subota, koje se vrše u čast Marijina Bezgrešna Srca. (Vidi bilješku na str.3o.).

činjene zločine protiv svetih zakona i najosnovnijih dužnosti kršćanskoga života.

Uostalom, već kod prvog ukazanja Majka Božja Fatimska pita troje pastira, da li su spremni, da rado prime sve muke, koje će im Bog poslati i da prikažu dobrovoljne žrtve u naknadu za mnoge grijehe, koji vrijeđaju Božansko Veličanstvo i Bezgrešno Srce Marijino.

U trećem ukazanju ona ponovno podsjeća na tu misao: "Žrtvujte se za grešnike i često ponavljajte, a naročito kada činite neku žrtvu: "O moj Isuse, to je za Tvoju ljubav, za obraćenje grešnika i kao naknada za uvrede, koje se nanose Bezgrešnom Srcu Marijinu."

19. augusta Marija ih ponovo potiče na molitvu i mrtvenje i ovako zaključuje: "Molite, mnogo molite i žrtvujte se za grešnike. Znajte, da mnogo duša odlazi u pakao, jer nema nikoga, tko bi se za njih žrtvovao i molio."

Molitvu i žrtve! Evo to traži Naša Gospa kao uspješnu naknadu. Što se tiče molitve, troje djece je odmah shvatilo, što moraju činiti i postali su nerazdruživi prijatelji svete krunice; no što se tiče žrtava oni su se međusobno pitali: "Što ćemo učiniti? Što znači "činiti žrtve?" Svjetlo je uskoro osvijetlilo ove nevine duše; i ta mala djeca postat će vrlo brzo pravi heroji pokore; potaknuti žarkom i nezasitnom željom, za pokorom, oni su neprestano smišljali nove načine, kako da umrtve svoja sjetila i cijelo tijelo. Vrlo su velikodušno primali trpljenja i bolesti, i neprestano ih je poticala najčišća želja: žrtvovati se za grešnike, dati zadovoljštinu za uvrede, koje se nanose Bogu i Marijinu Srcu.

Molitva i žrtve! Evo za nas pokore, koja daje naknadu! Žrtve? Sadašnje prilike i neizbježne kušnje života, daju nam često za njih povod i priliku; što više, mi ćemo osjećati potrebu, da si ih sami slobodno nametnemo, potpuno po svojoj želji, pa čak prema mjeri, u kojoj budemo željeli postići milosrdno Božje posredovanje za spas duša i duhovnu obnovu društva.

.....

GLAVA IV.

OBAVLJANJE PRVIH SUBOTA U MJESECU

Reći ćemo sada nešto o dva glavna ČINA NAKNADE, koje je Naša Gospa Fatimska tražila u čast svoga Bezgrešnoga Srca: prve subote u mjesecu i pet prvih subota. Lako će se opaziti analogija sa tako poznatim obavljanjem prvih petaka i devet prvih petaka u čast Presvetog Srca Isusova. Nije li Jacinta rekla, da "Srce Isusovo želi, da Marijino Bezgrešno Srce bude štovano zajedno s Njegovim?"

I. Obavljanje prvih subota

Obavljanje prvih subota[1] obuhvaća slijedeće vježbe, koje se obavljaju sa željom, da se utješi Bezgrešno

1. Obavljanjem prvih subota u čast Bezgrešnog Srca Marijina može se dobiti uz obične uvjete potpuno oproštenje odobreno (Preces et pia opera, 1938, br.335) za sve pobožnosti, koje se vrše u čast Bezgrešnog Začeća (Deklaracija, koju je Monsinjoru Biskupu u Leiriji dala na dan 12. XII. 42.).

Srce Marijino i da mu se dade naknada za sve uvrede i psovke, kojima ga ranjavaju nezahvalni kršćani: 1.krunica; 2. naknadna sv.pričest; 3.izvinjenje ili naknadna molitva Bezgrešnom Srcu Marijinu; poneka žrtva (upamtite tu točku); koju ćemo učiniti s istom namjerom. - Sada ćemo obrazložiti ove različite točke.

1. KRUNICA. Više nego jednom Naša Gospa tražila je od malih pastira, da svakodnevno mole svetu krunicu: "Molite pobožno krunicu svakoga dana, da postignete mir u svijetu." Ona ih je poučila, da dodaju iza Slava Ocu svake desetice slijedeći zaziv: "O moj Isuse oprosti nam naše grijehe, očuvaj nas od paklenog ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one, kojima je najveća potreba Tvoga milosrđa." Osim toga 13.listopada 1917. otkrivajući se pod nazivom: "Majka Božja od sv.krunice", svečano je potvrdila svoju želju, da se moli krunica. Često je u toku stoljeća, naročito kod ukazanja u Lurdu, Marija pokazivala, da naročito voli ovu molitvu, koja je vjerna slika njezinih radosti i boli. U Fatimi je osim toga tražila, da se krunica moli sa željom, da se dade zadovoljština za uvrede, koje se nanose njezinom Srcu.

Njegova Svetost Papa Pio XII. u Enciklici "Saeculo exeunte octavo", koju je uputio Portugalu 13. lipnja 1940.,

govori o molitvi svete krunice, "koju je tako živo preporučila Naša Fatimska Gospa". Da bi se olakšala pažnja, povećao žar i zasluga molitve, bit će vrlo korisno, da se svake subote izabere neka posebna nakana za zadovoljštinu. Tako bi se moglo predložiti, da se dade naknada za:

a) psovke cijelog svijeta;
b) uvrede heretika;
c) teške uvrede bezbožne štampe;
d) nepoštivanje svetih slika;
e) nemar prema pomoći, koju nam može pružiti Naša Majka, posrednica svih milosti.

2. NAKNADNA SVETA PRIČEST za tolike grijehe, koji vrijeđaju Božansko Veličanstvo i Bezgrešno Srce Marijino Oni, koji se pričešćuju na prvi petak, mogu se vrlo lako pričestiti i prve subote, koja uvijek pada sutradan, osim kada mjesec počinje subotom. Razumije se, da je najbolje sredstvo, da se dade zadovoljština za grijeh upravo one, koje nam je označila Presveta Djevica: prikazati Bogu Presvetu Žrtvu pomirenja i hraniti se živim Kruhom, koji daje život.

3. NAKNADA za psovke i uvrede, koje se nanose Bezgrešnom Srcu Marijinu. To se sastoji od privatne i javne naknade, što zavisi od toga da li se pet subota obavlja individualno ili kolektivno. Ove naknade možemo u sebi obnavlja-

ti pomoću usrdnih molitava: "blagoslovljeno Ime Marijino; blagoslovljeno Njezino Bezgrešno Srce."

4. PONEKA ŽRTVA s istom željom naknade. Mi smo sebi griješeći samovoljno prisvojili neko nepravedno uživanje, koje smo više voljeli, nego zakon i volju Božju. Pravda zahtijeva, da okajemo to loše uživanje namećući svojoj volji neku muku, koja se protivi ovim buntovnim težnjama.

Majka Božja Fatimska je izričito tražila ove dobrovoljne žrtve u prvom, trećem i četvrtom ukazanju i poticala je male pastire, da prikažu s istom željom naknade sve muke, koje će im poslati Božanska Providnost. Sadašnje prilike pružaju nam brojne prigode za ova providencijalna mrtvenja, koja nam pomažu da okajemo svoje grijehe. Naša Fatimska Gospa poziva nas, da tome svojevoljno dodamo još druga trpljenja, da okajemo svoje grijehe i postignemo milosrdno Božje posredovanje za spas duša i za duhovnu obnovu društva.

II. Obavljanje pet prvih subota[1]

Majka Božja Fatimska traži, da svake prve subote kroz pet mjeseci uzastopce dodamo dva slijedeća čina uz one četiri vježbe, koje smo do sada na-

1. Broj 5 se odnosi na 5 misterija krunice.

veli: 5. da se ispovijedimo; 6.da budemo u društvu s njezinim Bezgrešnim Srcem, razmatrajući kroz četvrt sata otajstva krunice.

Nikako ne smijemo zaboraviti ovu ispovijed, koju traži Marijino Bezgrešno Srce. No ispovijed, koja je obavljena u tom tjednu, na primjer u oči prvog petka, može vrijediti i za prvu subotu ili obratno, kada subota pada kao prvi dan u mjesecu. Jasno je međutim, da duša mora biti u stanju milosti, da bi se mogla pričestiti.

Što se tiče razmatranja, ono se može odnositi na jedno ili na više otajstava. Preporučuje se, da se svaki mjesec razmatra drugo otajstvo tako, da ponavljajući tri puta pobožnost prvih subota, razmatramo svih petnaest otajstava sv.Krunice.

To razmatranje može biti zajedničko (neki svećenik može održati nagovor) ili privatno služeći se, naprimjer ovim nacrtima za razmatranje, koje ćemo u tu svrhu dati.

.....

GLAVA V.

KRUNICA I RAZMATRANJE OTAJSTAVA

Majka Božja Fatimska tražila je, da obavljamo u njezinom društvu četvrt sata razmatranja o otajstvima sv.krunice.

To je možda prvi puta u historiji ukazanja, da nas Presveta Djevica poziva na razmatranje. Naša dobra Majka vrlo dobro znade, da je rana modernog doba nedostatak razmišljanja o svemu onome, što se tiče Boga i duše, da uglavnom vlada manija vanjske akcije. Ona nas dakle podsjeća na ono, što sačinjava pravo dostojanstvo čovjeka, a naročito kršćanina; podsjeća nas na unutarnji život, koji nam daje sposobnost, da mislimo i promišljamo, da dopiremo u dubinu stvari, i koji mora biti duša i temelj vanjskog života.

Marija to dobro znade. moderni svijet se strastveno trudi, da istraži sve tajne prirode, nauke i historije, no uopće se ne brine za mnogo važnije Božje tajne, tajne milosti i vječnosti. Zato nas ona upravo i poziva, da razmatramo misterije krunice, iste one misterije, što nam ih daje Evanđelje, koje nužno moramo poznavati radi svoga vječnog spasenja. U svojoj majčinskoj brizi Marija nam želi pomoći, da proniknemo svu dubinu i božansku ljepotu ovih svetih

tajni; ona nas također moli, da zajedno s njom kroz četvrt sata razmatramo o njima, kao što je to ona sama činila za vrijeme svoga zemaljskog života.

Marija se zaista saživjela s radosnim, žalosnim i slavnim otajstvima svoga božanskog Sina, ne samo izvana, nego još više iznutra, s potpunom vjerom i žarkom ljubavlju.

Promatrajmo njezin život. Riječi, primjeri i djela Isusova za nju su predmet neprestanog razmatranja, nepresušivi izvor njezine ljubavi i njezinih želja, primjer njegovog nadprirodnog života; zar nije ona također bila uzdignuta na najviše vrhunce svetosti: "I mati je njegova čuvala sve događaje ove u srcu svome." (Luka 2,19).

Ona proživljava tajne, koje se odvijaju pred njezinim očima: ona duboko učestvuje u Isusovoj otkupiteljskoj misiji, tako da će se ona s pravom moći nazvati Suspasiteljica ljudskog roda. Ona i nas poziva, da te tajne zajedno s njom razmatramo i proživljavamo, tako da sve radosti , žalosti i slava Presvetog Srca Isusova i Marijina budu ujedno i naše. Ne radi se o tome, da ih razmatramo svake prve subote, niti da razmatramo sva otajstva sv. krunice, niti čak mnogo između njih: jedno jedino otajstvo dobro razmatrano pomoći će nam, da se naše srce sjedini s Marijinim i omogućit će nam, da odatle dobijemo veliku korist za reformu svoga duhovnog života.

D R U G I D I O

MISTERIJE KRUNICE PROMATRAMO ZAJEDNO S MARIJINIM BEZGREŠNIM SRCEM

GLAVA I.

RADOSNA OTAJSTVA

---

1. Navještenje

Promatrajmo radost, koju je osjećalo Bezgrešno Srce Marijino u ovom prvom otajstvu.

1. Marija se raduje veličanstvenim riječima Anđela, koji govori, da je Bog ljubi posebnom ljubavlju: "Ne boj se, Marijo! jer si našla milost u Boga." Ona je zaista milosti puna, Gospodin stanuje u njezinom srcu na savršeniji način nego u bilo kojem drugom stvorenju, ona je više blagoslovljena nego druge žene: "Blagoslovljena ti među ženama!"

2. Raduje se, kada saznaje, da će se po Duhu Svetom u njoj ispuniti veliko čudo: u njoj će se dostojanstvo djevičanstva udružiti sa radostima majčinstva: Ona će biti Djevica - Majka:

"Duh će Sveti doći na tebe." (Luka 1, 35.).

3. Raduje se, kada saznaje, da će Mesija, za kojim su toliko čeznuli patrijarsi u svojim žarkim zazivima, napokon sići na zemlju.

4. Raduje se, kada saznaje, da je Mesija Jedinorođeni Sin Božji: "On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega." Raduje se, da je baš ona izabrana, da bude njegova majka i da mu dade tijelo od svojeg vlastitog tijela i od svoje vlastite krvi: "Evo, začet ćeš i rodit ćeš sina." (Luka 1,31).

5. Raduje se zbog otkrića dvaju velikih misterija naše vjere: o Jedinstvu i o Trojstvu Boga, raduje se zbog Utjelovljenja Riječi i Otkupljenja svijeta: "i nadjeni mu ime Isus." (što znači Spasitelj).

6. Raduje se, kada saznaje, da je najvažniji događaj historije, tajna Utjelovljenja Riječi i božanskog Otkupljenja, tako reći, zavisan od njezinog slobodnog pristajanja i što će preko svog Fiat i ona sudjelovati u Otkupljenju ljudskog roda.

7. Raduje se, kada saznaje, da će Njezin Sin biti Davidov nasljednik, osnivač Božjeg kraljevstva na zemlji i da će to Kraljevstvo prostrano kao svijet, stalno kao ljudska povijest, trajati vječno: "I Kraljevstvu njego-

vom ne će biti kraj.a" (Luka 1,33).

Sve su to radosti, koje moraju i nas obradovati.

Radujmo se, što nas Bog ljubi, što smo kao sinovi Crkve pozvani, da budemo prava "djeca svjetla" usred bezbrojnih "sinova tame".

Radujmo se, što vjerujemo: sreća vjere je najviše, što se na ovoj zemlji može imati: "Koji uzvjeruje, spasit će se." (Marko 16,16.) "Blaženi oni, koji ne vidješe, a vjeruju." (Ivan 2o,29).

Radujmo se zbog velike čistoće savjesti, što je obilan izvor svih vrlina: "Blaženi, koji su čista srca, jer će oni Boga vidjeti."

Radujmo se, što vidimo Crkvu, Kraljevstvo Božje na zemlji, što se ona utvrđuje i razvija sve više, što pobjeđuje svoje neprijatelje i što sa apsolutnom sigurnošću govori svijetu, da jedino u Kristu treba tražiti spasenje: "I nema ni u jednome drugom spasenja." (Djela Apostolska 4,12).

Radujmo se, što i mi možemo svojim apostolskim radom sudjelovati s Bogom u spasavanju duša.

2. Pohod

Promatrajmo Marijinu radost u otajstvu Pohoda.

1. Marija se raduje zbog sreće svete Elizabete, koja je od Boga dobila milost, da ima dijete. Ona dijeli radost svoje rođakinje i pozdravlja je s mnogo ljubavi.

2. Raduje se, što može uvesti Isusa u Elizabetinu kuću i što može vidjeti, da njezina rođakinja, čim se "napunila Duha Svetoga", prima dar vjere u otajstvo Utjelovljenja Riječi i dar proroštva; na Marijin glas Elizabetin sin "zaigra", posvećen milošću prije nego se i rodio.

3. Raduje se zbog bezbrojnih dobara, koje je primila od Boga: naglašava svoje vlastito ništavilo siromašne Božje službenice, ona vidi, da će velike stvari, koje je na njoj izvršio Gospodin, upoznati i hvaliti svi naraštaji: ona svoju radost izražava u Magnificatu, jednoj od najljepših pjesama svih književnosti.

4. Raduje se što je ispunila misiju ljubavi u Elizabetinom i Zahariji-nom domu. Sudjeluje u njihovoj sreći kod rođenja Ivana Krstitelja i u času, kada se Zahariji odriješio jezik, da može navijestiti, da je ovo dijete preteča Mesije.

Naš kršćanski duh traži, da se i mi radujemo sreći drugih, svladavajući svaki osjećaj zavisti, svaku ravnodušnost prema bližnjemu.

Radujmo se, što imamo Isusa među nama svaki puta, kada se nađemo s drugima: tako ćemo izbjeći nedostatak bratske ljubavi u svojim razgovorima.

Radujmo se zbog svega onoga, što nam je Gospodin učinio u prirodnom redu i u redu milosti, sjećajući se, "da zahvaljujemo uvijek i posvuda."

Radujmo se, da možemo drugima učiniti dobro i vršiti djela tjelesnog i duhovnog milosrđa misleći, da to činimo samome Isusu i da će nas on zbog toga na sudnji dan nagraditi: "Hodite blagoslovljeni Oca moga... zaista vam kažem, što god ste učinili jednome od ove moje najmanje braće meni ste učinili." (Matej 25,4o).

3. Rođenje

Promatrajmo radost Marijina Srca kod Isusova rođenja.

1. Marija se raduje gledajući neizmjerno čudo, koje se u njoj zbiva: njezin Sin dolazi na svijet sličan zraci svjetlosti, koja bi prolazila kroz neki najčišći kristal: "Ti si, o

Djevice, i poslije poroda ostala bez ljage."

2. Raduje se, što može promatrati svojim očima i nositi u svojim rukama "Onoga, koji je morao doći", Jedinorođenoga Sina Svevišnjega, koji je i njezin sin. Ako je sv. Ivan s dubokim osjećanjem i velikim zanosom mogao pisati: "Što bijaše iz početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojima, što razmotrismo i ruke naše opipaše o Riječi Života", kakvu je tek sreću morala osjećati Marija grleći maloga Isusa, "Riječ, koja je tijelom postala"?

3. Raduje se zbog neizmjerne ljubavi, što je Bog pokazuje prema ljudima, dajući svoga Sina kao Otkupitelja, raduje se zbog ljubavi Riječi, koja "se sama ponizila, spuštajući se dotle, da se radi spasenja ljudi zaogrnuo ljudskom prirodom.

4. Raduje se videći skromne pastire, koje dovode anđeli i raskošne Mudrace s Istoka, koje vodi čudesna zvijezda, kako kleče pred Isusom. Kako da njezina duša ne bude prepuna radosti gledajući prve Židove i neznabošce, jednostavne i učene sjedinjene pred Isusom, kada mu nude svoju vjeru, svoju ljubav i svoje darove.

5. Raduje se, što je Nebo onemogućilo plan okrutnog kralja Heroda: Mudraci, u snu obavješteni, vraćaju se

u svoju zemlju drugim putem, a Isus je izbjegao pokolju, koji je zapovijedio tiranin.

Neka Marijine radosti budu i naše.

Radujmo se, što imamo Majku Djevicu u pravom smislu riječi: "Djevica je rodila Onoga, koji je ujedno Bog i čovjek."

Radujmo se, što i mi u našim grudima imamo Isusa: u svetoj Pričesti njegovo srce udara sasvim blizu našeg.

Radujmo se, što možemo reći: Bog me ljubio "jednom vječnom ljubavlju", zbog mene je predao svoga Sina; Isus "je mene ljubio i sam se predao radi mene."

Radujmo se, što možemo i poslije dvadeset stoljeća promatrati čudo vjere u Isusa jednako kod malenih kao i kod velikana ovoga svijeta, u narodu kao i među učenjacima, jer svi kliču: "Ti si jedini Gospodin, ti jedini Višnji, Isuse Kriste."

Radujmo se, što vidimo, kako Providnost na vrijeme osujećuje zamke i planove Božjih neprijatelja i kako Crkva uvijek i posvuda pobjeđuje.

4. Prikazanje u hramu

Promatrajmo radost Marijina Srca u otajstvu P ikazanja u hramu.

1. Velika je radost za Mariju, da može iz ljubavi prema Bogu učiniti više nego je njezina dužnost: ona se pokorava obredu čišćenja, iako to po zakonu nije bila dužna, jer je postala majka djelovanjem Duha Svetoga.

2. Marija se raduje, što može za razliku od ostalih majki prikazati Bogu žrtvu dostojnu Božanskog Veličanstva, jedinog Očevog Sina, koji se slobodno žrtvuje kao žrtva pomirenja.

3. Velika je radost za Mariju, što može svoju vlastitu žrtvu pridružiti žrtvi svoga Sina za uskrsnuće mnogih, primajući rado mač boli, koji će joj probosti Srce.

4. Marija se raduje, kada čuje starca Simeona i proročicu Anu, kako uzvišenim riječima hvale Isusa i što se osvjedočila, da su njihove želje bile uslišane: pošto su dugo čekali "utjehu Izraela", oni su napokon mogli u miru zatvoriti svoje oči, jer su vidjeli svjetlo svih naroda, slavu Izraela, Spasitelja svijeta.

Mi isto tako osjećamo veliku radost, kada smo velikodušni prema Bogu i kada činimo više nego svoju dužnost; radujmo se, dakle, što možemo Bogu prikazati sebe kao žrtvu, koja je ugodna njegovim očima radi žrtve njegovog božanskog Sina u svetoj misi, u svetoj Pričesti, i što mu možemo prikazati svaki svoj čin u jedinstvu sa zaslugama i na-

kanama Isusova Srca.

Radujmo se, što znamo, da se Bog, iako nas ponekad ostavlja da čekamo, ipak uvijek odlučuje da usliši naše molitve, kadgod ih upućujemo s pouzdanjem i ustrajnošću.

5. Isusa su našli u hramu

Promatrajmo u ovom otajstvu radost Marijina Srca, kada je ponovo našla Isusa.

1. Marija osjeća neizmjernu radost, kada je poslije tri dana bolnog nemira i uzaludnog traženja, ponovo našla Isusa. U času nestaju sve njezine tjeskobe i ona se raduje, što ga je našla.

2. Raduje se promatrajući učitelje u hramu, kako su zaprepašteni zbog učenosti, koju pokazuje ovo 12-godišnje dijete dubinom svojih pitanja i mudrošću svojih odgovora.

3. Raduje se, što odvodi Isusa sa sobom, da neprestano ima pred svojim očima taj uzvišeni primjer unutrašnjeg života, poslušnosti i točnosti u skromnom radu običnog zanatlije; raduje se, da ga može gledati, kako raste u mudrosti i svetosti pred Bogom i ljudima; raduje se, što mu može služiti, što se može za njega nježno brinuti, jednom

riječju, što može s njim živjeti.

Isto tako trostruka radost obuzima i naše srce:

1. Kada ponovo nalazimo Isusa, pošto smo ga izgubili zbog grijeha ili pošto nam je uskratio svoju utjehu, ostavljajući nas ponekad u suši i žalosti;

2. Kada ga u molitvi molimo i kada nam odgovara rasvjetljujući naš duh i jačajući našu volju.

3. Kada živimo u njegovoj prisutnosti, uzimajući ga sebi kao primjer u svojem svakodnevnom radu.

No, da bismo osjetili ove radosti moramo željeti, da smo neprestano s Isusom i da trpimo zbog njegove odsutnosti, moramo ga s pouzdanjem moliti i k njemu često upravljati svoje misli pitajući se: "Što bi učinio Isus, kad bi u ovom času bio na mojem mjestu?"

.....

GLAVA II.

ŽALOSNA OTAJSTVA

1. Isusova smrtna muka

Promatrajmo bol Marijina Srca u otajstvu Isusove smrtne muke u Getsemaniju.

1. Marija trpi s Isusom smrtnu agoniju zbog tjeskobe, koju osjeća njezino majčinsko srce slutećí bolnu Muku svoga božanskog Sina. Ona s njim dijeli i žalost i strah, predosjeća strašne duševne i tjelesne muke, koje ga čekaju: isto tako i ona moli Oca govoreći: "Oče moj! ako je moguće, neka me mimoiđe kalež ovaj."

2. Marija trpi pri pomisli, da Isus, nevino Janje, uzima na sebe neizmjeran teret grijeha ljudi svih vremena, No ona razumije, da je potrebno zadovoljiti Pravdu Božju za spasenje svijeta, pa se i ona pridružuje božanskoj Žrtvi u potpunom žrtvovanju za otkupljenje svijeta.

3. Marija trpi s Isusom oštru bol, jer unaprijed znade, da će se usprkos Muke i smrti Onoga, koji je došao da spasi sve ljude, mnogi osuditi, jer će ustrajati u grijehu. Kao oštar mač neprestano su u njezinom srcu prisutne riječi starca Simeona: "Gle, ovaj je postav-

ljen na propast mnogima u Izraelu."

No Marijina je bol mirna i tiha kao i Isusova bol: ona ponovno izgovara svoj Fiat predajući se potpuno volji Božjoj, iako neizmjerno žali tolike nesretnike, koji su isto tako njezina djeca.

Ni mi ne ćemo izbjeći kušnjama u svom životu: "Što znade onaj, koji nije trpio?", kaže nam Duh Sveti.

Trpjet ćemo zbog odvratnosti naravi prema svemu onome, što će se protiviti našim sklonostima i našim željama, što će narušiti naše zdravlje i naš mir, što će pokvariti naše poslove i naše planove: Bog nam tada dopušta da čak sa upornošću ponavljamo: "Neka me mimoiđe kalež ovaj."

Uvijek ćemo trpjeti zbog svojih grijeha, no ponekad zbog lukavosti i pakosti ljudi. Tada ćemo ponavljati: "Pali, moj Bože, sijeci, nemoj me ovdje poštediti, samo da bi mi mogao oprostiti u vječnosti." Sve zemaljsko trpljenje nije ništa, kad nam ono pomaže, da se sačuvamo od vječne muke.

Ponekad ćemo čak trpjeti gledajući, kako naši napori i dobra djela ne postižu očekivani rezultat: nezahvalnost će biti nagrada za naša dobročinstva. Umjesto da se tada bunimo ili klonemo, mi ćemo ponovno reći s Isusom i Marijom: "Oče..., ne moja volja, nego tvoja neka bude"; a naše srce mora biti uvijek mi-

losrdno prema tolikim grešnicima, koji možda nisu primili milosti, koje su nama dane.

2. Bičevanje

Promatrajmo boli Marijina Srca, dok Isusa bičuju.

1. Marijino se Srce razdire, što ne može spriječiti strašno mučenje, koje je određeno njezinu Sinu. Svaki udarac biča, koji udara to presveto Tijelo, snažno odjekuje u njezinom majčinskom Srcu; grube uvrede ječe duboko u njezinoj duši. Ona bi htjela oteti bičeve iz ruku vojnika i prekoriti krvnike zbog barbarske okrutnosti. No ona šuti i prikazuje Bogu svoju nemoć, moleći: "Na mene, na mene Gospodine, ovi bičevi".

2. Vojnici, koji su se bijesno okomili na Isusovo tijelo, okrutno muče Mariju. Mlazovi ove krvi, komadi ovoga tijela, krv su njezine krvi, tijelo njezina tijela, i ona vapi prema Bogu: "Zašto? Zašto?" No neki je unutarnji glas opominje, da ova prečista krv i ovo bezgrešno tijelo moraju okajati brojne zloupotrebe sjetila i života, sve nečistoće pokvarene ljudske prirode. I Djevica nad djevicama sjedinjuje svoje boli s bolima Onoga, koji je Svet nad svetima.

3. Marija trpi zbog ove užasne i dugotrajne muke, koju krvnici, podvostručujući svoj bijes; produžuju s đavolskim navaljivanjem. Njoj se razdire Srce gledajući ovu krv tako okrutno prolivenu. Ali ona se drži hrabrto, te gotovo Isusovom snagom ona i sada kroz suze ponavlja svoj Fiat: "Neka bude tvoja volja."

Koliko ćemo tek puta mi trpjeti, jer ne ćemo moći olakšati muke naših najdražih! Čemu da se tada bunimo ili žalostimo? Ponizno pokoravanje, okrepljenje objavljenom riječi, te molitva, bit će mnogo korisnije nama samima i onima, koji trpe.

Kada će nam zbog naših grijeha biti dano da trpimo ili kada ćemo vidjeti božansku kaznu, kako zbog grijeha dolazi na svijet, tada ćemo obnoviti odluku da mrtvimo svoje tijelo pokorom i da svojevoljnim žrtvama dademo naknadu za prekršaje Božjeg zakona, koji nam kaže: "Budite čisti dušom i tijelom."

Ponekad će se iskušenja okomiti na nas: bolesti, nesreće, redat će se za nas same neprijatnosti. Jedan pogled na Mariju i Ususa dat će nam dosta hrabrosti, da strpljivo podnesemo kušnju, kojoj će nas predati Bog u svojoj uvijek očinskoj mudrosti.

3. Krunjenje trnjem

Promatrajmo bol Marijina Srca, dok Isusa krune trnjem.

1. Marija osjeća potpuno poniženje, koje trpi Isus u času, kada ga iz porage pozdravljaju kao kralja, usred bezočnog ruganja, Njega, Kralja nad kraljevima, čije kraljevstvo ne će imati kraja. No ona poznaje sve opasnosti oholosti, za koju Isus želi dati zadovoljštinu; ona znade svu cijenu skromnosti i svu vrijednost poniženja pred Bogom: nije li prorok rekao za Mesiju: "On će biti obasut porugama?" Sjedinjujući se iz sveg srca u takvom neizmjernom poniženju Marija ponovo kaže sa Psalmistom: "Ne prezri, Gospodine, ponizna i skrušena srca."

2. Marija osjeća sav užas muke, koja je određena Isusu u krunjenju trnjem. To trnje okrutno zabijeno u ovu divnu glavu, koja se uopće ne žali, već trpi za bezbrojne pokvarene misli i planove ljudskog duha.

3. Marija trpi zbog silnog kontrasta između prizora Ecce Homo i svečanog ulaska predhodnih dana. Onda se Isus, blistajući nekom božanskom ljepotom, kretao usred općeg odobravanja i radosnog klicanja svjetine; sada tog istog Isusa, unakažena strašnim postupkom, slijede porugama i poklicima na smrt. Kako je žalosno gledati prevrtljivost i ne-

zahvalnost naroda, ravnodušnost i neosjetljivost učenika i jučerašnjih prijatelja, koji se sada ne usuđuju podignuti svoj glas u njegovu obranu.

Ipak ona svima šalje majčinske blagoslove; na mržnju i ravnodušnost ona odgovara svom svojom ljubavlju.

Nama u životu neće nedostajati poniženja; tada ćemo reći: "Dobro je, što sam ponižen"; poniženje će mi pribaviti naklonost Neba. Možda će se našoj duši prikazivati ohole misli; mislimo tada na Isusa i recimo: "Ne želim, Gospodine, živjeti cijenjen, kad vidim, da si ti prezren"; kako da gojim u sebi ohole misli, gledajući, kako je Gospodar svijeta satrven kao crv zemlje?

Ako naše srce rani okrutna realnost života, kažimo sa svetim Bernardom: "Stidim se, što sam tako osjetljiv, dok je moj Gospodar bio trnjem okrunjen."

Ponekad će nam naši prijatelji postati neprijatelji, i naši će štićenici postati neprijateljski raspoloženi: sjetimo se tada, da se srce Božje ne mijenja: u Njega jedinog možemo se posve pouzdati.

4. Uspinjanje na Kalvariju

Promatrajmo bol Marijina Srca na putu prema Kalvariji.

1. Kakve li boli za Mariju, kada čuje strašnu kletvu židovskog naroda, koji odbacuje Mesiju, kojega su stoljećima očekivali i prizivali na sebe i na svoju djecu božansku krv! Ona plače nad tako strašnom sljepoćom i zbog prokletstva, koje će neizbježno pogoditi narod: no ona moli s prorokom: "Oprosti, Gospodine, oprosti svome narodu".

2. Kakve li boli za Mariju, kada prisustvuje Isusovoj osudi na smrt: osudu je izgovorio onaj isti sudac, koji ga je nedavno barem četiri puta proglasio nevinim. Marija plače nad Pilatovom plašljivošću, radi koje čini tako vapijuću nepravdu, no u svojoj milostivoj dobroti ona se usprkos svega toga sjeća znakova blagonaklonosti, koje je pokazao prema Isusu, pa moli i za tog bijednika.

3. Kakve li boli za Mariju, kada vidi, kako na ramena njezinog iznemoglog Sina stavljaju križ. Kako li joj bol kida Srce, kada ga vidi, kako neprestano pada na svom bolnom putu; u času kada se s njim susreće, nemoćna da mu pomogne, ona upravlja svoje oči pune suza na krvlju oblivene oči svoga

Sina. Ona plače i moli za one Jeruzalemske kćeri, koje žele utješiti Isusa; plače i moli pri pomisli na strašno Isusovo proročanstvo, koje je izgovorio nad svetim gradom, ona ponavlja s prorokom Jeremijom: "Jeruzaleme, očisti svoje srce od pakosti, da bi se mogao spasiti."

Koliko će tek naše srce imati prilike da trpi na sličan način! Ponekad će to biti dužnost, da otvoreno zauzmemo stav u pitanjima vjere i morala: ponekad će nam nanositi bol upornost zlih u grijehu ili neka vapijuća nepravda; i često ćemo morati nositi svoj križ ne nalazeći nigdje ni utjehe ni pomoći.

Naučimo se pravednošću i čestitošću svoga karaktera pobjeđivati svaki strah od javnosti, budimo radije spremni na sve, nego da izdamo svoju dužnost. Svladavajmo svoje strasti iz straha, da im ne bismo postali sljepe žrtve.

Ljubimo pravdu makar i pod cijenu života i progona; i u slučaju kada bi se prema nama samima odnosili nepravedno, sjetimo se Isusova obećanja onima, koji trpe za Pravdu.

Naučimo se napokon nositi svoj križ, makar nam se činio i težak, pa makar morali i pasti pod njegovom golemom težinom; ne možemo biti pravi

Isusovi učenici, niti ući u njegovu slavu, ako zajedno s njime ne nosimo svakoga dana svoj križ.

5.Razapinjanje

Pitajmo se, ima li boli jednake boli Marijina Srca pokraj Isusova križa.

1. Ona je prisutna, kada Isusa svlače i kod strašnog i bolnog prizora, kada ga razapinju na križ: njezin božanski Sin, čije je tijelo jedna rana, okrutno je pribijen na drvo križa. Svaki udarac čekića odjekuje i u njezinom tijelu, svaki mlaz krvi, koji teče iz rana, potresa njezino jadno Srce. Ipak je ona tamo, uspravna, ona je sada slika jake žene u pravom smislu riječi; nepomična kao okamenjena od boli, ona se uopće ne žali, nego se savršeno predaje božanskoj volji i pridružuje se patnjama svoga Sina za spasenje svijeta.

2. Ona promatra Isusa podignuta na križ između dva razbojnika kao da je on bio zločinac u pravom smislu riječi. To poniženje tražili su svećenički poglavari. No zar nije Janje bez ljage, "Svetac Božji" prema proročanstvima morao biti ubrojen među grešnike, zar nije on morao uzeti na sebe sve grijehe svijeta? Marija to dobro znade: svijesna pakosti grijeha, koji vrijeđa neizmjernu Božju svetost, ona i sebe prikazuje kao

žrtvu za okajanje grijeha.

3. Ona dršće od užasa slušajući divlje psovke, bezdušno izazivanje, ruganja, koja upućuju glavari, književnici, farizeji i narod njezinom umirućem Sinu. Te uvrede prodiru kroz Marijinu dušu kao britka oštrica mača; u očima ovog okrutnog i divljeg naroda Majka Raspetoga postaje predmet preziranja i ruganja. No Marija ne zaziva munje s neba na psovače, već podiže oči i moli sa svojim Sinom: "Oče, oprosti im, jer ne znaju, što čine."

4. Ona opaža Isusovu neizmjernu osamljenost; on je ostavljen od učenika, rođaka i svih onih, kojima je učinio dobro; Ona sebi probija prolaz među vojnicima, s Ivanom i pobožnim ženama približava se križu; sada, kada je sasvim blizu Isusu, da bi ublažila gorčinu napuštenosti, ona mu nudi svoju majčinsku ljubav i ljubav male vjerne grupe.

5. Ona je veoma iznenađena kobnim riječima, koje se otimaju Isusu u okrutnim mukama agonije: "Žedan sam"; "Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio?" No ona tiho hvali planove Božje govoreći u svom srcu: "Ti si pravedan, Gospode, i pravedni su sudovi Tvoji."

6. Odjednom kao predznak neizbježnog kraja i posljednjeg odvajanja začuje riječi: "Ženo, evo ti sina; ubuduće će Ivan biti tvoje dijete i s njim svi ljudi, koje sam ja otkupio svojom krvlju;

ja te ostavljam, da bih se vratio svome Ocu." Kakav govor, kakva bolna zamjena! No u prisutnosti novoga Adama, koji nam pribavlja novi život, ona osjeća da mora biti nova Eva, majka svih onih, koji dobivaju novi život, te nas ona rađa u boli.

Tko bi se u prisustvu raspetog Isusa i žalosne Majke usudio reći Bogu: zašto trpimo? čemu trpljenje na ovome svijetu? Cijela Kalvarija je iskupljenje: svako trpljenje čisti i uzdiže. Pristanimo da trpimo za svoj spas i za spasenje bližnjega. Rado opraštajmo, ako želimo, da nam Bog oprosti. Nemojmo se uznemirivati gledajući mnoge od onih, koji napuštaju Isusa, već mu ponovo kažimo sa svetim žarom: mi ćemo ti biti uvijek vjerni. U životnim poteškoćama nemojmo nikada zaboraviti našu Majku: ona nas voli, ona osjeća sve naše nevolje, ona nam oprašta i brani nas.

.....

GLAVA III

SLAVNA OTAJSTVA

1.Uskrsnuće

Kolika li je Isusova slava iza smrti na križu!

Obrativši se svome Ocu, Isus je ovako molio: "Ja sam te proslavio na zemlji; djelo sam izvršio, koje si mi dao da činim. I sad Ti, Oče, proslavi mene, u tebi slavom, koju sam imao u tebi prije nego je postao svijet." (Ivan 17,4-5).

Bog mu daje takvu slavu, da će sveti Petar moći reći: "Njemu slava i jakost u vijeke vjekova." (Prva Petrova 4,11).

Pobjednik smrti, on je prvi,koji je uskrsnuo za blaženi i besmrtni život: "prvorođeni od mrtvih", (Kol.1, 18) vjeran svome obećanju: "Uskrsnut ću nakon tri dana."

Pobjednik trpljenja, on nije više "čovjek boli", nego novi Čovjek produhovljena tijela i prekrasne ljepote.

Pobjednik nad svojim neprijateljima, on ostvaruje slavni izazov:"Razorite ovaj hram, i ja ću ga podignuti za tri dana." (Ivan 2,19).

Pobjednik nad grijehom, on je izvor opravdanja čovječanstva, početni uzrok duhovnog uskrsnuća duša, primjer novoga života za sve: "Uskrsnuo je radi opravdanja našega." (Rim.4,25).

Pobjednik nad nepovjerljivošću učenika, on oživljava njihovu vjeru, ispunja ih radošću i izmamljuje im poklon ljubavi: "Gospodin moj i Bog moj!"

Slava Sina slava je i Majke: ona se silno raduje zbog njega, ona je zajedno s njim uzdrhtala od radosti:pošto je dijelila bolnu muku svoga Sina, ona učestvuje i u njegovoj pobjedi.

Slava uskrsnuća je ujedno i naša slava:

Slava naše Vjere: "Ovo je pobjeda, koja pobjeđuje svijet: vjera naša". (Iv. 5,4). Isus je održao svoje obećanje,dajući svijetu vidljivi dokaz božanstva svoje osobe i svoje misije.

Slava našega Ufanja, koja od sada posjeduje sigurnost u konačno uskrsnuće: "A sad je Krist uskrsnuo od mrtvih, prvenac od onih, koji su usnuli.Budući da po čovjeku dođe smrt, i po čovjeku dođe uskrsnuće od mrtvih. Jer kako u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti. (I.Kor.15,2o).

Slava naše Ljubavi prema živom Kru-

hu, koji je sišao s neba, jer je Isus rekao: "Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti na sudnji dan." (Iv.6,54).

Slava naše vjernosti, što slijedimo zapovijedi i primjer Isusov idući u "novi život" (Rim. 6,4) ugledajući se u Onoga,koji je uskrsnuo težeći "za onim, što je gore, a ne što je na zemlji." (Kol.3,1-2).

Slava našeg mrtvenja, koje nas potiče, da nosimo križ s Isusom i po njegovu prinjeru: križ nam može doći od Boga, od ljudi, od nas samih ili od demona, nije važno: sigurni smo, kako kaže sv.Pavao, da imamo udjela u Isusovoj slavi, ako zajedno s njim trpimo: "Jer ako s njim trpimo, da se s njim i proslavimo." (Rim. 8,17).

2. Uzašašće

U dvadesetom mesijanskom psalmu prorok ovako govori: "Velika je slava njegova, jer si mu pomogao; uresio si ga slavom i sjajem; jer si ga napunio blagoslovom zauvijek; razveseljavaš ga radošću lica svoga." Kakvu li je veličanstvenu slavu dao Bog Isusu poslije njegovog uskrsnuća!

Daje mu svu vlast na nebu i na zemlji: "Dana mi je sva vlast na nebu i na

zemlji." (Matej 28,18).

Vlast, da šalje učenike da propovijedaju Evanđelje po cijelom svijetu, neovisno od svake ljudske vlasti:"Idite, dakle, i naučavajte sve narode." (Matej 28,19).

Vlast, da može svojom pomoći ostati u Crkvi do kraja svijeta: "I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta." (Matej 28,2o).

Vlast, da može poslati Duha Svetoga na apostole: "I evo ja ću poslati na vas onoga, koga je Otac moj obećao" (Luka 24,49). "On će me proslaviti; jer će od mojega uzeti i javit će vam." (Ivan 16,14);

vlast, da u kraljevstvu radosti pripremi mjesto za one, koji u njega vjeruju: "Jer idem da vam pripravim mjesto." (Iv. 14,2);

vlast, da se pobjedonosno uspne na nebo na onoj istoj Maslinskoj gori, gdje je i započela njegova Muka: "I kad ih je blagoslivljao, odijeli se od njih i uznosaše se na nebo." (Lk.24,51);

vlast, da uđe u vječno Kraljevstvo,"u svoju slavu" na veliku radost anđela i svetih;

vlast, da kao Sin čovječji sjedne "Bogu s desne strane" (Marko 16,19),da može dijeliti veličanstvo i ugled Bož-

ji kao nagradu za svoju revnost, što je na zemlji tražio jedino Očevu slavu;

vlast, da bude Poglavar Crkve: "I on je glava tijela Crkve" (Kol.1, 18); najuzvišeniji Svećenik, koji je zbog nas uzašao na nebo: "Isus uđe kao preteča za nas postavši do vijeka veliki svećenik po redu Melkidezekovu." (Hebr. 6,2o); Posrednik između Boga i ljudi:"Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovjek Isus Krist." (I.Tim.2,5); zagovornik kod Oca. "Jer je svagda spreman, da ih zagovara" (Hebr.7,25); Vladar nad svim stvorovima u prirodnom redu i nadprirodnom redu milosti i slave: "On je početak, da bude u svemu prvi" (Kol. 1,18); Kralj zauvijek: "Isus Krist jučer je i danas isti i u vijeke." (Hebr. 13,8),

vlast, da se na sudnji dan vrati na zemlju, da sudi sve ljude i to baš zato, što je Sin čovječji: "I dade mu vlast da sudi, jer je Sin čovječji" (Iv. 5,27); zar nije on sam rekao svojim sucima: "I vidjet ćete Sina čovječjega... i dolazi na oblacima nebeskim" (Marko 14,62); nije li anđeo obećao apostolima: "Ovaj Isus tako će doći, kao što ste gledali, gdje ide na nebo." (Djela, 1,11).

Isus je rekao: "Koji se ponizuje, povisit će se." Nitko nije s više velikodušnosti primio poniženje, koja

su mu odasvuda dolazila. Na njemu su se potpuno ostvarile prorokove riječi: "Nek se nasiti sramote!" (Lamentacije 3,3o). No isto tako nikada još nitko nije od Boga primio tako veliku slavu: "Ponizio je sam sebe... A za to ga i Bog uzvisi i darova mu ime, koje je nad svako ime." (Fil. 2,8); "Jer nema drugoga imena, u kojem bismo se mi mogli spasiti." (Djela 4,12).

Marija je slijedila Isusa na putu poniženja: uvijek je voljela da se smatra službenicom Gospodnjom, čak i onda kada je postala njegova majka; Ona je neprestano živjela u sjeni, pa i onda, kada je njezin Sin svečano prolazio kroz svjetinu, koja mu je klicala.Zbog toga je ona dijelila njegovu slavu i vlast: "Ponizna, a ipak uzdignuta više od bilo kojeg stvorenja."

Prava, duboka poniznost, spremna na poniženja ma odakle god dolazila i u bilo kojoj mjeri, evo sigurnog puta, da si osiguramo izabrano mjesto na nebu: "Koji se ponizuje, povisit će se." (Lk. 14,11).

3. Dolazak Duha Svetoga

Na tajnoj Večeri Marija se s Apostolima sabire u molitvi; ona moli Nebo, da uskoro ostvari obećanje, koje je dao

Isus, da pošalje Duha Svetoga. Ona dobro znade, da dolazak Duha Svetoga u dušu ima veličanstveno i božansko djelovanje. Ta ona je to osjetila u svojim djevičanskim grudima u danima Utjelovljenja Riječi, kada se neizmjerno radovala misleći na ono, što se u njoj zbiva: "I raduje se duh moj u Bogu, Spasitelju mojemu". No ona još nije razmatrala slavu ovog Tješitelja, koji je Bog kao i Otac i Riječ. I eto, deset dana poslije Uzašašća Duh Sveti pokazuje se u potpunom sjaju, koji pripada Svemogućemu.

On triumfira, pokazujući na zaista svečani način svoju prisutnost i vlast: silan vjetar, jaka svjetlost, vatreni jezici.

On triumfira neprestano preobražavajući Apostole, koji prema Isusovom obećanju kreću od nesavršenosti k svetosti, od neznanja k mudrosti, od slabosti k heroizmu; zar im nije on rekao, da će Duh Sveti biti za njih duh istine i snage, i da će ih on podsjetiti na sve ono, što su čuli: "On će vas naučiti svemu i napomenut će vam sve, štogod sam vam rekao." (Iv. 14,26).

On triumfira kod čudesnog obraćenja tisuća i tisuća ljudi, koji su svaki u svom vlastitom materinskom jeziku čuli govor Apostola, pokajali se, primili krštenje "i hvalili Boga". (Djela 2,4).

On triumfira u obilnom djeljenju svojih darova: novi vjernici, puni Duha Svetoga, govore više jezika, prorokuju, čine velika čudesa: "I govorahu jezicima i proricahu." (Djela 19,6).

On triumfira u savršenom jedinstvu svih vjernika u vjeri i ljubavi na veliko čuđenje Židova i pogana: "A u mnoštvu onih, koji vjerovaše, bijaše jedno srce i jedna duša." (Djela 4,32).

On triumfira u Crkvi prema Isusovim riječima: "Jer kod vas ostaje i u vama će biti" (Ivan 14,17); u Duhovima svakog našeg dana on rasvjetljava, upravlja i jača naučavajuću Crkvu, tako fa je ona neprevarljiva u naučavanju onoga, što treba vjerovati i činiti za vječno spasenje. On rasvjetljava, upravlja i jača vojujuću Crkvu, kojoj daje apsolutnu sigurnost u vjeri i poslušnosti.

On triumfira u Petru, poglavaru Crkve: on prisustvuje njegovu govoru pred Sanhedrinom; on ga spasava iz ruku Herodovih, ostaje s njim i njegovim sljedbenicima: laž i nasilje neprijatelja neće moći ništa protiv njih: "Vrata je paklena ne će nadvladati." (Matej 16,18).

Slava Duha Svetoga napunja radošću dušu Marijinu: ona osjeća, da je sve više obuzima svjetlost i snaga Duha Svetoga.

Isto tako pobjede Duha Svetoga moraju biti za nas razlog radosti. I u nas silazi Duh Sveti svakim danom sa sve bogatijim darovima, ne samo na krštenju i na potvrdi, nego svaki puta, kada ga zazivamo: "Dođi Duše Presveti"; svaki puta, kada krotko slušamo njegovo pozivanje i nadahnuća i kada se predajemo, da nas on vodi; svaki puta, kada obnavljamo naš čin ljubavi prema Bogu: "Jer se ljubav Božja izlila u srcima našim Duhom Svetim, koji nam je dan." (Rim. 5,5).

4. Uzašašće Presvete Djevice

Za vrijeme svoga života Marija je uvijek ljubomorno sakrivala svoje vrline: "Kći Kraljeva koraća unutra u punom sjaju." (Ps 44,14), ali u času njezine smrti pokazuje se njezina slava u punoj veličini.

Slava vrlo blage smrti; pri pomisli na sve milosti, koje je primila i na svoju vjernost, da s njime surađuje, ona može na kraju svoga života reći: "Veliča duša moja Gospodina... Jer mi učini velike stvari onaj, koji je silan."

Slava njezinog nepokvarljivog tijela, onog djevičanskog tijela koje je bilo živi tabernakul Svevišnjega;

onog tijela, koje je bilo bezgrešno, a ipak sklono pokori.

Slava uskrsnuća slična onoj njezinog božanskog Sina.

Slava Uzašašća na nebo u neizmjernoj povorci anđela, koji hvale Majku Božju, svoju Kraljicu.

Slava njezinog pobjedničkog ulaska u nebesku domovinu, gdje je primaju s neopisivom radošću: Patrijarsi i Proroci, koji su stoljećima zazivali ženu, koja je predodređena, da satre glavu staroj zmiji; njezini roditelji, koji su je od Neba dobili po žarkim molitvama; Sveti Josip, njezin nevini zaručnik, koji ju je umirući ostavljao s neizmjernim bolom; Isus njezin božanski Sin, koji je pozdravlja najslađim imenom majke; Presveto Trojstvo, koje joj upućuje pozdrav Anđela: "Zdravo, milosti puna... blagoslovljena ti među ženama."

Čistoća savjesti, izbjegavanje svjetskog duha, sjedinjenje duše s Bogom u molitvi, vjernost dužnosti, evo tajne svete smrti, koja će nam omogućiti, da se posve ravno uspnemo na nebo, da se spasimo od čistilišta i da promatramo Boga licem u lice u boravištu vječne slave.

5. Krunjenje Blažene Djevice Marije

Sveti Toma Canterbery volio je u svojim svakodnevnim molitvama razmišljati glavne Marijine radosti na zemlji. Djevica mu se ukaže i rekne: "Toma, jako mi je mila tvoja pobožnost; no zašto razmišljaš o mojim zemaljskim radostima: sjeti se također i onih, koje sada uživam na nebu."

Otajstvo krunjenja Blažene Djevice Marije divno prikazuje sve ove radosti. Bog, Vrhovni Nagrađivač, "Pravedni Sudac" okrunio je Mariju "krunom pravde", koju su joj donijele njezine bezbrojne zasluge na zemlji.

Bila je najponiznija od stvorova: eve, okrunjena je kao Kraljica anđela i ljudi.

Živjela je bez zemaljskih dobara: Bog ju je postavio kao djeliteljicu svih njegovih bogatstava: svaka milost mora proći kroz Marijine ruke: "Htio je, da imamo sve preko Marije."

Živjela je nezapažena u očima svijeta, nisu je poznavali velikaši zemlje: Bog je proglašava Kraljicom Neba i zemlje, Kraljicom svoga Srca, učinivši je pred sobom svemoćnom po njezinom zagovoru: "Svemoć, koja moli."

Njezino je Srce bilo probodeno mačem boli, ona je u pravom smislu rije-

či bila "Žalosna Majka": Bog je obasipa radošću, koja prelazi radost svih svetaca zajedno.

S apsolutnom vjernošću odgovarala je na planove Providnosti svojim stalnim Fiat, kojega nije nikada porekla: Bog joj daje vlast nad svim svetima u nebu, nad dušama, koje trpe u Čistilištu i nad vjernicima, koji se bore na zemlji.

Pristala je da postane Majka Utjelovljene Riječi usprkos svih muka, koje će joj donijeti ova uzvišena čast: Bog hoće, da ona bude posve uz njegov prijesto iznad svakog blaženog stvorenja.

Živjela je od vjere, čvrsto je vjerovala objavljene istine, čak i u progonima i prividnim porazima života i Isusova djela: Bog joj otkriva svoje lice i uvodi je u tajnu božanstva blaženim gledanjem, koje joj je dano u najvišem stupnju, koji je pristupačan jednom stvorenju.

Živjela je u najčišćoj i najvjernijoj ljubavi, od prvog časa svoga života do svog zadnjeg daha: Bog joj pokazuje svoju neizmjernu ljubav i uvodi je u svoju blaženu intimnost, koja se ne može izraziti.

Kao nova Eva ona je pod križem, gdje je bio obješen novi Adam, pristala usred neizrecivih muka, da bude majka

svih onih, koji žive; za uzvrat želi Bog, da je svi naraštaji zovu blaženom: posvuda će je štovati nježno i s povjerenjem; ljudi će je pozdravljati kao majku milosrđa, života, slasti, ufanja; utjehu žalosnih, utočište grešnika, pomoćnicu kršćana, Kraljicu mira, majku postojanosti, vrata nebeska; ovako će je moliti: "Sjeti se preblaga, Djevice Marijo, da se nikada još nije čulo, da se netko tebi utekao za pomoć i molio Tvoju zaštitu, a da ne bi bio uslišan."

Kolike li slave za našu Majku: "Ona triumfira okrunjena za vječnost"; okrunjena dijademom vječne radosti, ona u vjeke vjekova pjeva pjesmu svoje slave: "Što pogleda na poniznost službenice svoje... jer mi učini velike stvari onaj, koji je silan."

Ako želimo da jednoga dana primimo vijenac pravde, vječni vijenac slave, "vijenac slave neuvele" (I.Petr. 5,4), moramo se truditi, da bijemo dobar boj, da ispunimo svoju dužnost pod svaku cijenu i da se s djetinjim povjerenjem utječemo našoj dobroj nebeskoj Majci; pouzdajmo se u nju: onaj, koji ljubi Mariju siguran je da će biti spašen.

==========

T R E Ć I D I O

PROGRAM I OBRASCI

GLAVA I.

PROGRAM KRŠĆANSKOGA ŽIVOTA PREMA FATIMSKOJ PORUCI

Poruka ljubavi Presvete Djevice, sadrži pravi program kršćanskoga života, koji je od velike važnosti.

Ta poruka sadrži program vjere, ljubavi, pokore, apostolata, koji se nadahnjuje na naučavanju Evanđelja: taj je program prikladan, da promijeni ljude i da ublaži Pravdu Božju; njega je Naša Gospa povjerila siromašnoj i neobrazovanoj, ali nevinoj djeci iz naroda; taj je program sjajna apologija nadprirodnog: brojna i čudesna obraćenja postignuta njegovom poniznom primjenom dokazuju oholom i pokvarenom stoljeću, da je jedino kršćanski život sposoban, da promjeni sadašnji kaos u novi red, koji bi bio predznak jednog boljeg svijeta.

1. PROGRAM VJERE U STOLJEĆU MATERIJALIZMA, kada se u ime znanosti preziru misteriji vjere.

Fatimska poruka nam zaista kaže:

a) Vjerujte u jedinstvo i Trojstvo Božje. "Moj Bože, ja vjerujem, klanjam se, nada se i ja Te ljubim. Molim Te, da oprostiš svima onima, koji ne vjeruju, ne klanjaju se, ne nadaju se i koji Te ne ljube: molite tako." (Anđeo pastirima).

b) Vjerujte u otajstva Isusova života, na njih vas podsjeća sveta krunica.

c) Vjerujte u stvarnu prisutnost Isusa Krista u Euharistiji: "Presveto Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, nadasve Te ljubim, i prikazujem Ti ovo predragocjeno tijelo, krv, dušu i božanstvo Našega Gospodina Isusa Krista, koji je prisutan u svim svetohraništima svijeta." Poslije ovih riječi Anđeo je pričestio djecu i rekao im: "Primite Tijelo i Krv Isusa Krista, kojega strašno vrijeđaju nezahvalni ljudi."

d) Vjerujte u težinu grijeha. Marija izgleda tužna i utučena; ona pokazuje djeci svoje Srce okruženo trnjem, ucviljeno brojnim grijesima svijeta. "Rat, glad, progoni protiv Crkve i Svetog Oca kazna su za brojne grijehe svijeta. O moj Isuse, oprosti nam naše grijehe..."

e) Vjerujte u paklene muke. Marija

pokazuje djeci veliko more vatre, gdje vragovi i duše odjevene nekom ljudskom formom, slične zažarenom ugarku, puštaju strašne, očajničke jauke. "Upravo ste vidjeli pakao, gdje svršavaju duše jadnih grešnika". "O moj Isuse, sačuvaj nas od paklenog ognja."

f) Vjerujte u Nebo. "Ja dolazim s Neba", rekla je Naša Gospa djeci, koja su je pitala: "A mi, hoćemo li i mi ići u nebo?" - "Da" odgovori Presveta Djevica.

g) Vjerujte u snagu Marijina zagovora pred Bogom: ona je posrednica svih milosti.

h) Vjerujte u Svetog Oca: on je namjesnik Isusa Krista.

Vjera! To je jedan od najvećih darova, koje nam Bog može dati. Vjerovati, to znači poznavati Boga i čovjeka, znati razlog života i boli, to znači poznavati vrijeme i vječnost, te posjedovati s potpunom sigurnošću istine potrebne za spasenje.

2. PROGRAM POBOŽNOSTI U VJEKU MATERIJALIZMA, kada se vjeruje, da sve zavisi od ljudske snage i sposobnosti.

a) "Molite, mnogo molite"; tako su govorili Anđeo i Presveta Djevica. Ta se Isusova zapovijed nalazi i u Evanđelju: "Treba se svagda moliti i ni-

kada ne klonuti duhom."

b) "Pobožno molite krunicu svaki dan. To hoće i Majka Božja". I zaista u svakom od šest ukazanja Naša je Gospa ponovo pozivala, da se svaki dan moli krunica. Krunica je Evanđelje u malom zbog molitava, koje sadrži i zbog otajstava Isusova života.

c) Razmatrajte. Majka Božja traži, da budemo s njom u društvu razmatrajući otajstva krunice. Razmatranje je najbolje sredstvo, da živimo pravim životom sjedinjenja s Bogom, onim životom, koji je uistinu klanjanje u duhu, kakav je Bog htio i naučavao preko Božanskog Učitelja.

d) Gajite pobožnost prema Bezgrešnom Srcu Marijinu. "Da bi spasio grešnike, Bog želi u svijetu ustanoviti pobožnost mome Bezgrešnom Srcu." Marija obećaje, da će pomoći u smrtnom času, pribavljajući milosti, koje su potrebne za spas svima onima, koji budu obavljali pobožnost pet prvih subota. Milosrdan plan Božje Providnosti: to su one iste Isusove riječi, kada je umirao na križu: "Evo ti majke", evo Srca one, koja je sama dobrota, utočište grešnika za života, a u smrtnom času vrata nebeska.

e) Posvetite se Bezgrešnom Srcu Marijinu. "Tražit ću posvećenje svijeta mome Bezgrešnom Srcu." Poslije posvećenja Srcu Isusovu Bog želi posvećenje Marijinu Srcu. To posvećenje je u pravom smislu riječi sredstvo, kojim se u ovom svijetu, gdje vlada duh mržnje i osvete, može podignuti bratska ljubav među ljudima, koji su svi članovi jedne obitelji, ljubav, koja nam je u Evanđelju prikazana kao glavna oznaka pravih učenika Kristovih i koja je veličanstveni apologetski dokaz Isusove božanske misije.

Onaj, koji živi pravim životom ljubavi, siguran je, da će dobiti od Boga sve potrebne milosti prema jasnom obećanju: "Tražite i primit ćete."

3. PROGRAM POKORE U VIJEKU SJETILNOSTI, kada se traži samo zadovoljenje sjetila i negira grijeh.

a) Molite za naknadu zbog svojih grijeha: "Treba promijeniti život i ne vrijeđati Našeg Gospodina, koji je već dosta vrijeđan."

b) "Prikazujte neprestano žrtve Bogu u nakñadu tako brojnih grijeha, koji ga vrijeđaju; primite i poslušno podnosite trpljenja, koja će vam poslati."

c) "Dajte naknadu za zločine ljudi, koji su krivi zbog nezahvalnosti; utješite svoga Boga." Dajte naknadu za uvrede, koje se nanose Bezgrešnom Srcu Marijinu. "Pričešćujte se u duhu naknade svake prve subote u mjesecu."

d) Znajte vladati nad sobom. Isus i Marija traže od troje djece, da čuvaju tajnu, koja im je bila povjerena: "Radije umrijeti, nego izdati tajnu, ponavljaju tri pastira; Naša Gospa nam je sasvim zabranila, da je reknemo." Tako i nas ova djeca uče da prikazujemo Bogu i Bezgrešnom Srcu Marijinu žrtvu, da šutimo, kada nam to dužnost nameće; oni nas uče, da se borimo protiv svakog neurednog naravnog pokreta, protiv svakog laskanja ili prijetnje. Sav je Evanđeoski moral u duhu ovih pokora: kajanje za naše grijehe; naknada za sebe i druge; pobjeda nad nad nama samima.

4. PROGRAM APOSTOLATA.

a) "Molite za one, koji ne mole. Prikazujte bez prestanka molitve i žrtve za obraćenje grešnika."

b) Žrtvujte se za grešnike i kažite često, a naročito, kada činite koju žrtvu: "O moj Isuse, to je za tvoju ljubav, za obraćenje grešnika. Znajte, da mnoge, mnoge duše odlaze u pakao, jer nema nikoga, tko bi se za njih žrtvovao i molio."

Najljepši je apostolat spasavati duše, spasavati ih molitvom i žrtvom. To je najvelikodušniji apostolat: ma da se Presveta Djevica Marija obraća djeci, ne nalaže im, nego poštuje njihovu slobodu i kaže im: "Hoćete li sebe prikazati Bogu? Jeste li spremni da se žrtvujete i

da primite iskušenja?" Veličanstvena pouka, koja nas podsjeća na one riječi Mudrosti: "Premda raspolažeš moću, ipak sudiš blago i vladaš nad nama s velikim milosrđem." (Knj.Mudr.12,18).

PROGRAM ZA REVNITELJE I REVNITELJICE Apostolata Molitve - Sekcija: "Bezgrešno Srce Marijino."

Revnitelji i revniteljice, koji se trude, da rašire pobožnost i posvećenje Bezgrešnom Srcu Marijinu, stavljaju sebi kao zadatak osim onoga, što je utvrđeno u statutu Apostolata Molitve, da ostvare slijedeći program:

1. Svakodnevno moljenje krunice, ako je moguće u obitelji.

2. Naknadna sveta pričest u subotu.

3. Četvrt sata razmatranja o otajstvu krunice, svake prve subote u mjesecu.

a) Raširiti posvećenje porodica Bezgrešnom Srcu Marijinu.

b) Poticati moljenje krunice u obiteljima.

c) Raširiti obavljanje prvih subota i pet prvih subota prema traženju Naše Gospe Fatimske.

.....

GLAVA II.

OBREDI I OBRASCI POSVEĆENJA

I. OBRED POSVEĆENJA OBITELJI BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU

Sve se odvija kao i kod posvećenja obitelji Presvetom Srcu Isusovu.

1. Slika Srca Marijina (za koju se treba pobrinuti, da bude blagoslovljena) izlaže se na počasno mjesto u kući.

2. Preporuča se, da se svi dobro pripreme, ispovijede, pričeste i pažljivo čitaju sve ono, što se tiče čina posvećenja.

3. Cijela se obitelj skuplja pred slikom i glava obitelji glasno čina čin posvećenja.

4. Ako je prisutan neki svećenik, on će blagosloviti sliku na početku obreda; poslije čina posvećenja on će moći dodati druge molitve ili održati mali nagovor.

5. Datum posvećenja i imena članova obitelji upišu se ispod slike.

6. Da bi se ovaj izvršeni čin učvrstio, dobro je, ako ga se obnavlja barem svake prve subote kroz pet mje-

seci uzastopce, prema fatimskoj poruci.

7. Ako je obitelj već bila posvećena Presvetom Srcu Isusovu, ipak može pristupiti ovom novom posvećenju Bezgrešnom Srcu Marijinu i to čak s istom svečanošću.

8. Ako obitelj nije još bila posvećena Presvetom Srcu Isusovu, može se posvetiti Presvetim Srcima jednim jedinim činom, služeći se u tu svrhu posebnim obrascem na strani.

Viđenje Margarete - Marije Alacoque zapravo je veličanstveni simbol posvećenja Presvetim Srcima. Bio je blagdan Srca Marijina: poslije svete pričesti Isus joj je pokazao tri srca: ono u sredini, svetičino srce, izgledalo je vrlo maleno; dva ostala Isusovo i Marijino bila su sjajna, jedno jače od drugoga. U času, kada joj je Gospodin govorio: "Tako moja ljubav sjedinjuje ova tri srca zauvijek", vidjela je, kako se njezino malo srce slijeva u Isusovo i Marijino Srce, da od njih nastane samo jedno. Viđenje je trajalo neko vrijeme i ona je osjetila u svojoj duši vrlo živa osjećanja ljubavi i zahvalnosti.

II. OBRASCI ČINA POSVEĆENJA

a) Posvećenje ljudskog roda Bezgrešnom Srcu Marijinu, od Njegove Svetosti Pia XII.

Kraljice Presvete Krunice, Pomoćnice kršćana, utočište roda ljudskoga, pobjednice u svim bojevima Božjim! Ponizno padamo pred Tvoje prijestolje uvjereni, da ćemo postići milosrđe i primiti milost i potrebnu pomoć i obranu u sadanjim nevoljama, ne radi naših zasluga, kojih zapravo nemamo, nego jedino radi neizmjerne dobrote Tvoga majčinskog Srca!

U ovom žalosnom času ljudske povijesti predajemo se i posvećujemo Tebi, Tvome Bezgrešnom Srcu ne samo u zajednici s Otajstvenim Tijelom Tvoga Isusa, svetom Crkvom, koja trpi i krvari na tolikim stranama i na tolike načine ražalošćena, nego također s čitavim svijetom, rastrganim divljom neslogom i raspaljenim požarom mržnje, koji je žrtva vlastite opačine. Neka Te ganu tolike tjelesne i duševne ruševine, tolike kušnje i boli otaca i majki, zaručnika, braće, nevine djece; toliki životi ugušeni u cvijetu mladosti, tolika tjelesa rastrgana u strašnim pokoljima; tolike duše, koje se muče i koje su u velikoj pogibelji, da se zauvijek izgube!

O Majko milosrđa, isprosi nam mir od Boga! Prije svega isprosi nam one milosti, koje mogu za čas obratiti ljudska srca, one milosti, koje pripremaju, donose i osiguravaju mir! Kraljice mira, moli za nas i podaj zaraćenom svijetu mir, za kojim narodi uzdišu, mir u istini i pravdi, u ljubavi Kristovoj. Podaj mu mir oružja i mir duša, da se u stalnosti poretka širi kraljevstvo Božje.

Pruži svoju zaštitu nevjernicima i svima onima, koji još sjede u smrtnoj sjeni. Udijeli im mir i učini, da ih obasja sunce istine, te da mogu pred jedinim Spasiteljem svijeta zajedno s nama ponavljati: "Slava Bogu na visini, i na zemlji mir ljudima dobre volje." (Lk. 2,14). Podaj mir narodima, koje je podijelila zabluda ili nesloga, a osobito onima, koji obavljaju posebnu pobožnost prema Tebi, i gdje nije bilo kuće, u kojoj se ne bi poštovala Tvoja časna slika (danas možda sakrivena i spremljena za bolje dane), i privedi ih u jedini ovčinjak Kristov, pod jedinim i pravim pastirom.

Isprosi mir i potpunu slobodu svetoj Crkvi Božjoj. Zaustavi poplavu novoga poganstva, koje se sve više širi. Podržavaj u vjernicima ljubav k čistoći, kršćanski život i apostolski žar, da se povećа zaslugama i brojem narod onih, koji služe Bogu.

Napokon, kako su Presvetom Srcu Tvoga Isusa bili posvećeni Crkva i sav ljudski rod, da bi im to Srce bilo jedina nada, te znak i zalog pobjede i spasenja, tako se isto mi z a u v i j e k p o s v e ć u j e m o i Tebi, Tvom Bezgrešnom Srcu, o Majko naša i Kraljice svijeta: da Tvoja ljubav i zaštita ubrza proslavu kraljevstva Božjeg, te svi narodi, pomireni među sobom i Bogom nazivaju Blaženom Tebe, i s Tobom od jednoga kraja zemlje do drugoga zapjevaju vječni "Magnifikat" slave, ljubavi, zahvalnosti Presvetom Srcu Isusovu, u kojemu jedino mogu naći Istinu, Život i Mir!

b) Čin pojedinačnog posvećenja Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Bezgrešno Srce Marijino, koje primaš samo nezahvalnost za svoju ljubav, predajem Ti se potpuno i posvećujem se Tebi zauvijek, da bih najbolje odgovorio na Tvoju majčinsku nježnost, da bih dao zadovoljštinu za uvrede, kojima Te vrijeđaju toliki nezahvalni sinovi i da sa svoje strane ostvarim posvećenje ljudskog roda, koje je tražilo Tvoje Srce i koje je izvršio Sveti Otac. Udostoj se primiti ovaj iskreni i ponizni čin prikazanja. Od sada moja duša, moje tijelo i moj život pripadaju Tebi. Kad sam, dakle, sav tvoj, čuvaj me i brani kao stvar i svojinu svoju. Amen.

c) Posvećenje obitelji Bezgrešnom Srcu Marijinu.

O Marijo, Majko Božja i Naša Majko, evo se danas naša obitelj svečano prikazuje Tebi; budi među nama po svetoj slici Tvoga Bezgrešnog Srca, te vladaj od sada u našoj kući svojom majčinskom naklonošću jednako u dbrim kao i u lošim danima, svojim duhom, koji je uzor svih obiteljskih vrlina.

Daj, da i u ovoj obitelji kao u Nazaretu vlada red u pokoravanju autoritetu, čistoća običaja, zajednički život u skladu s Božjim zakonima, velikodušna vjernost dužnostima, bratska ljubav, pa i do žrtvovanja samoga sebe, kršćanska pobožnost, zajedničko vršenje vjerskih dužnosti, te ispunjavanje zapovijedi sv. Crkve.

O kad bi iz Tvojega majčinskog Srca, koje posreduje u svim milostima, sišao na nas onaj nadnaravni život, koji nam jedini može dati mir na zemlji i ponovo ujediniti sve članove ove obitelji u nebu.

Pridružujemo našu molitvu onoj, koja se iz Tvog majčinskog Srca neprestano diže k Isusu, našem Bogu i Tvome Sinu.

Ovim posvećenjem svoje obitelji Tvome Bezgrešnom Srcu mi ti obećajemo, da te ne ćemo više vrijeđati, da ćemo

dati zadovoljštinu za uvrede, koje su Ti nanesene i da ćemo uvijek ostati vjerni zadanoj riječi, koju Ti evo danas dajemo.

Udostoj se kao svoje vlasništvo uzeti ovu obitelj, koja želi da bude kao neko malo kraljevstvo, koje pripada Tvome i Isusovu Srcu.

d) Posvećenje obitelji Presvetom Srcu Isusovu i Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Presveto Srce Isusovo i Bezgrešno Srce Marijino, Vi ste samo jedno Srce u potpunoj sličnosti i intimnom sjedinjenju, pravi uzor ljubavi, koja mora vladati u kršćanskoj obitelji, evo nas pred Vama, da Vam svečano posvetimo svoja srca, da doista budemo po primjeru prvih vjernika "jedno srce i jedna duša."

Izrazili ste želju, da vladate nad našim obiteljima i u Nazaretu ste nam pokazali ideal mira i kućne sreće.

Da bi vas slijedili, želimo uz vašu pomoć od našeg doma učiniti:

kraljevstvo reda, gdje će svaki biti na svom mjestu, koje mu pripada, bilo da će zapovijedati bilo da će slušati;

kraljevstvo radosti, gdje će iskrena ljubav, uzajamno razumjevanje i pomaganje bez muke pobijediti sve poteškoće,

kraljevstvo pobožnosti, i zato Vam

obećajemo, da ćemo ostatit vjerni vjeri naših otaca, zajedničkoj molitvi, naročito svakodnevnom moljenju krunice; željeli bismo se držati Božjih i crkvenih zakona, te podržavati nadnaravni život primanjem sakramenata.

kraljevstvo milosrđa, i s tom namjerom htjeli bismo utješiti žalosne, pomoći svima onima, koji su u potrebi, okajati naše pogreške i grijehe tolikih obitelji, koje zaboravljaju svoju kršćansku dužnost.

Prikazivat ćemo Vam naše žrtve i molitve za obraćenje grešnika i za ostvarenje vašeg kraljevstva ljubavi u obiteljima, narodima i u cijelom društvu.

Udostojte se blagosloviti naše odluke i želje, naše radosti i boli, te sve naše duhovne i vremenite interese.

Blagoslovite sve prisutne i odsutne, žive i mrtve, sačuvajte mir našoj obitelji, dajte nam u danima kušnje kršćansko predanje u volju Božju.

Presveto Srce Isusovo i Bezgrešno Srce Marijino, mi znamo, da vi imate s nama milosrdne planove, te da se Vaša Srca dadu ganuti našim molitvama; kao zalog vaše posebne zaštite u teškoćama života, a naročito u času smrti, upišite ime ove obitelji u Vaša Srca.

Molimo svetog Josipa, uzor svih otaca obitelji, da vam on sam prikaže naš

čin posvećenja i da nam od vaših dobrih Srdaca izmoli milost, da se možemo jednoga dana svi zajedno naći u nebu.Amen.

Presveto Srce Isusovo i Bezgrešno Srce Marijino, učinite naše srce po Vašim Srcima.

.....

GLAVA III.

OBRASCI ČINA NAKNADE

a) Čin naknade Presvetom Srcu Isusovu (od Njegove Svetosti Pia XI.).

Premili Isuse, Ti si neizmjerno ljubio Ijude, a oni tu Tvoju ljubav nezahvalno zaboravljaju, zanemaruju i preziru. Klečeći pred oltarom Tvojim hoćemo evo da Ti iskažemo osobito poštovanje i njime popravimo toliki opaki nemar i uvrede, kojima odasvud udaraju na Tvoje ljubezno Srce.

Znamo nažalost, da smo se i mi kadkada tako nevrijednima pokazali, pa žalimo to s najdubljom boli i molimo Tvoje milosrđe ponajprije za sebe.Spremni smo dragovoljnom pokorom okajavati ne samo grijehe,koje smo počinili sami, već i zla djela onih, koji su odlutali u svojoj nevjeri, pa neće da idu za tobom, vođom i pastirom, ili su pogazili i odbacili slatki jaram tvoga zakona.

Hoćemo da okajemo sve te žalosne opačine. No osobito želimo dati naknadu za nečedne i ružne običaje i odijevanje; za tolike zamke, što ih stavlja pokvarenost nevinim dušama; za oskvrnjivanje blagdana; za mrske psovke,izgovorene protiv Tebe i Tvojih svetaca; za

napadaje na Tvoga Namjesnika i svećenstvo; za nemar i strašna svetogrđa, kojima se pogrđuje i sam Sakramenat božanske ljubavi; i napokon za javne prestupke naroda, koji se dižu na Crkvu, što si je Ti osnovao i na njezino Učiteljstvo.

O kad bismo mogli te opačine oprati svojom krvlju! Međutim, da damo naknadu za pogrđenu Božansku čast, prinosimo Ti onu zadovoljštinu, što si je negda na križu Ti sam prikazao Ocu, i koju obnavljaš svaki dan na oltarima. Tomu pridružujemo pokore Tvoje djevičanske Majke, svih svetaca i pobožnih kršćana. Obećajemo Ti od svega srca, da ćemo grijehe, što smo ih počinili mi i drugi, i nemar za toliku ljubav, koliko bude do nas, s pomoću Tvoje milosti popravljati tvrdom vjerom, čestitim životom i točnim vršenjem evanđeoskog zakona, osobito zakona ljubavi. Obećajemo, da ćemo svim silama spriječavati uvrede, što Ti se nanose, i da ćemo sve, koliko bude moguće, poticati, da nasljeduju Tebe.

Primi, molimo Te. dobrostivi Isuse, po zagovoru naše pomiriteljice Blažene Djevice Marije, ovu dragovolju naknadu, i daj nam onaj veliki dar postojanosti, da Te do smrti vjerno slušamo i služimo Ti, pa svi napokon stignemo u onu domovinu, gdje Ti s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

b) Čin naknade Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Bezgrešno Srce Marijino, evo nas, prostrti pred Tobom, mi, Tvoja djeca, željeli bismo svojom ljubavlju dati zadovoljštinu za tolike nesretnike, koji su također Tvoja djeca.

Molimo Te, da oprostiš ovim jadnim grješnicima, koje zasljepljuje kažnjivo neznanje ili strast, i jednako Te molimo oproštenje za naše pogreške i nezahvalnosti.

Kao zadovoljštinu mi Ti prikazujemo

svoju vjeru u Tvoje uzvišeno dostojanstvo i u Tvoju neizmjernu moć za sebe i za one, koji u to ne vjeruju.

svoju zahvalnost za Tvoja nebrojena dobročinstva, jednako u ime svih onih, koji ih ne priznaju.

svoje predaje, i molimo Te također za sve one, koji Te ne vole, koji nemaju pouzdanja u Tvoju majčinsku dobrotu, te koji se Tebi uopće ne utječu.

Rado prihvaćamo sve kušnje, koje će nam Bog poslati i prikazujemo Ti naše molitve i žrtve za spas grješnika. Obrati, o Majko, obrati tolike rasipne sinove, otvori im svoje Srce kao sigurno utočište; daj da se psovke pro-

mijene u blagoslivljanje, njihov nemar u molitvu, a mržnja u ljubav. Ah, daj, da mi ne vrijeđamo više Našega Gospodina Boga, koji je već dosta vrijeđan. Izmoli nam po svojim zaslugama, da budemo uvijek vjerni ovome duhu naknade i da nasljedujemo čistoću Tvojega Srca, Tvoju poniznost i blagost, te Tvoju ljubav prema Bogu i bližnjemu.

Bezgrešno Srce Marijino, Tebi hvala, ljubav i blagoslov: moli za nas sada i na čas smrti naše. Amen.

.....

GLAVA IV

MALA KRUNICA ZAZIVA BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU

1. Bezgrešno Srce Marijino, savršeni primjeru vjernosti prema dužnosti, učini, da i ja s jednakom spremnošću i ustrajnošću ispunim svoje dužnosti prema Bogu, prema samome sebi i prema bližnjemu.

2. Bezgrešno Srce Marijino, milosti puno, svetohranište Svevišnjega, daj, da i ja živim životom milosti; da sebe zaista smatram hramom Duha Svetoga, da pod svaku cijenu izbjegavam grijeh i da dadnem zadovoljštinu za svoje grijehe u kajanju i pokori.

3. Bezgrešno Srce Marijino, najsvetije od svih srdaca radi svoje vjere u riječ Božju, učini, da i ja odlučno i radosno vjerujem sve objavljene istine, te da ljubomorno i brižno čuvam blago svoje vjere.

4. Bezgrešno Srce Marijino, uvijek i u svemu poslušno volji Božjoj, učini, da se i ja uvijek sjetim svrhe ovoga života: posve izvršavati volju Božju, uvijek i pod svaku cijenu.

5. Bezgrešno Srce Marijino, neprestano sjedinjeno s Bogom u savršenstvu tvojega nutarnjeg života, daj, da se i ja neprestano dižem k Bogu, svom svojom

dušom u sabranosti i molitvi.

6. Bezgrešno Srce Marijino, duboko ponizno usprkos neizmjernog dostojanstva, koje si dobila postavši Majkom Božjom, izmoli mi milost, da upoznam svoje ništavilo, da prihvatim neizbježiva poniženja života, te da nikada ne tražim, da me ljudi hvale.

7. Bezgrešno Srce Marijino, izmoli mi milost, da volim onu čistoću srca, koju je Isus propovijedao i koja je potrebna za sreću ovdje na zemlji i neophodna za blaženo gledanje u nebu.

8. Bezgrešno Srce Marijino, slatko kao Srce Tvoga Božanskoga Sina, izmoli mi milost, da nadvladam sve svoje odvratnosti, naglosti i mržnje usprkos svim poteškoćama, protivštinama i nepravdama.

9. Bezgrešno Srce Marijino, mirno i spokojno usred najžešćih boli, izmoli mi milost, da u svim iskušenjima života ponavljam FIAT ravnodušnosti i vjere.

lo. Bezgrešno Srce Marijino, uzoru poslušnosti obiteljskoj, vjerskoj i građanskoj vlasti, daj, da po tvome primjeru uvijek u svojim zakonitim predpostavljenima gledam predstavnike Božje.

1. Bezgrešno Srce Marijino, puno majčinske dobrote prema svojoj djeci, koja su u potrebi, daj, da i ja volim svog bližnjeg kao samog sebe i da mu nikada ne uskratim pomoć, molitvu i savjet.

12. Bezgrešno Srce Marijino, koje goriš od revnosti za spas duša, daj, da i ja budem potaknut pravim apostolskim duhom prema grešnicima i nevjernicima, da budem pun samilosti prema dušama u Čistilištu i da svom snagom radim, da se u svijetu proširi kraljevstvo Kristovo, te da umnožim broj svetaca u nebu.

==========

S a d r ž a j

Predgovor---------- 3

PRVI DIO

NAŠ ODGOVOR NA FATIMSKU PORUKU

Glava I. Želimo rasplamsati u sebi i oko sebe pobožnost Bezgrešnom Srcu Marijinu 11

Glava II. Želimo se posvetiti Bezgrešnom Srcu Marijinu--- 22

Glava III. Želimo dati zadovoljštinu za uvrede, koje su nanesene Bezgrešnom Srcu Marijinu--------- 26

Glava IV. Obavljanje prvih subota u mjesecu---------- 30

Glava V. Krunica i razmatranje otajstava---------- 35

DRUGI DIO

MISTERIJE KRUNICE PROMATRAMO ZAJEDNO S MARIJINIM BEZGREŠNIM SRCEM

Glava I. Radosna otajstva-------- 37

Glava II. Žalosna otajstva-------- 47

Glava III. Slavna otajstva-------- 58

TREĆI DIO

PROGRAM I OBRASCI

Glava I. Program kršćanskoga života prema Fatimskoj poruci---------- 71

Glava II. Obredi i obrasci posvećenja---------- 78

Glava III. Obrasci čina naknade--- 87

Glava IV. Mala krunica zaziva Bezgrešnom Srcu Marijinu--- 91

Sadržaj---------- 94

@@@@@@@@@@